

Leidžia Amerikos Lietuvių
R. Katalikų šv. Juozapo
Darbininkų Sąjunga

366 W. Broadway,
South Boston 27, Mass.

Darbininkas

AMERIKOS LIETUVIŲ DARBININKŲ

VOL. XXXVI. No. 2.

Redakcijai Tel. SO 8-6608

ANTRADIENIS (Tuesday),

SAUSIS (January),

9 D., 1951 M.

Administracijai Tel. SO 8-2680

SIX CENTS

Kovodami traukiasi

Kova dėl Wonju

Sausio 6 d. Kinijos komunistų pajėgos užimė vieną strateginių centrų Hongchon ir pietus nuo 38-tos paralelės ir apie 200,000 komunistų pajėgos veržėsi svarbaus susisiekimo centro Wonju kryptimi. Sausio 7 d. gatvių kovose priešas buvo sulaukytas nuo įsiveržimo, tačiau pasinaudodamas nakties tamsuma prasiveržė į pietus ir graso šiam svarbiame pasitraukimo centrui iš trijų pusių. Vyko žiaurios Jungt. Tautų dalinių su komunistų priešakiais daliniais kovos pagal geležinkelį ir pasitraukimo kelią.

Paliko Suwon

8-tos armijos pajėgos traukdamosios toliau nuo Seoul, paliko 16 mylių nuo sostinės Pietus Suwon miestą. Iš fronto pranešimai sako, kad šioje fronto dalyje tarp besitraukiančių UN'o dalinių dabar kontakto nėra. Sekmadienį Seoul srityje priešas daliniais skverbėsi per užšalusią Han upę į Pietus. Didžiausiomis pajėgomis priešas daro spaudimą centrinėje Korėjos fronte prie Wonju, kuris yra pasitraukimo centras į Taegu ir Pusan. Kinijos komunistai judėdami iš pietryčių nuo Wonju, sudaro rimtą pavojaus 8-tos U. S. armijos pasitraukimui nuo vakarinio Korėjos pakraščio.

Sausio 8 d. The London Daily Graphic pranešė, kad stipriai ginkluotas 1000 vyrų britų dalinys šią savaitę išvyksta Korėjon papildyti Jungt. Tautų daliniams.

Iš Pusan pranešama, kad tarp Korėjos nuo komunistų pabėgėlių pasireiškia raupų epidemija. Bijomasi, kad ši epidemija gali čia išsiplesti tarp 10,000,000 nuo komunistų pabėgėlių.

Iš Tokyo praneša, kad Jungt. Tautų daliniai yra iš Korėjos pasitraukimo ženkle ir naujos fronto linijos nenumatoma. Šie pranešimai buvo praleisti cenzūros.

Kiniečiai nepaisydami savo gyvybei pavojaus Korėjoje, puola kaip vilkai prie užmuštų ar sužeistų amerikiečių karių, kad galėtų jiems numauti batus ir rūbus. Besivarždami dėl grobio, vieni kitus nudeda vietoje.

Užimtose vietose yra sudarytos egzekucijos komandos, vadovaujamos ištikimų komunistų. Jos čia pat šauda kiekvieną korėjetį, kurį kas nors įskundžia, kad buvo palankus amerikiečiams.

Per Pyangyong radiją buvo paskelbta, kad kiekvienam bus nukirsta galva, jei jis nemokės sulaukyti liežuviu: kalbės, kad amerikiečiai buvo geresni žmonės už kinų "savanorius".

TAFTO UŽSIENIO POLITIKOS SIŪLYMAS

Washington — Sausio 5 d. respublikonų Ohio senatorius Robert A. Taft'as pasakė Senate kalbą, kurioje smarkiai puolė prezidentą Trumaną ir jo administraciją dėl užsienio politikos Tolumuose Rytuose ir Europoje.

Ohio senatorius pareiškė, kad JAV turi sukurti didžiausią pasaulyje oro ir jūrų laivyną. Taip pat tvirtino, kad yra reali komunistų grėsmė ir kad Amerika turi vadovauti kovai sustabdyti komunistų plitimui. Kiti respublikonų senatoriaus tvirtinimai, išreikšti jo plane, yra šie:

1. JAV turi pasiūlyti pataisas Jungt. Tautoms. Jeigu Rusija tai trukdytų, siūlyti panaikinti Jungt. Tautas ir sukurti naują tarptautinę organizaciją, be Rusijos. 2. Nuosaukių sąjungos su D. Britanija, Prancūzija, Olandija, Austrija ir Kanada keliu, — kad neišsiskautų karą Rusijos, — galima būtų patikrinti

Europos saugumą sukuriant dideles oro ir jūros. 3. Amerika turi suteikti pagalbą Tolumų Rytų kraštams kaip Japonijai, Formozai, Pilypinams, Indonezijai, Australijai ir Naujajai Zelandijai. 4. Amerika turėtų remti Chiang Kai-sheką Formozoje ginklais, kad įgalintų jį patį gintis ir kautis su Kinijos komunistais, iki su jais bus sudaryta taika. 5. Amerika turėtų taip pat suteikti ginti Graikijai, Turkijai, Suezio kanalą, Šiaurės Afriką, Singapūrą, Malajų pusiasalį ir net Ispaniją. 6. Pripažindamas kovą prieš komunizmą pasaulinio masto, mano, kad JAV turi kovoti prieš komunizmą tokiomis pat "infiltracijos" metodais, kaip Rusija, sudarant dar efektingesnes "intelligence force". Be to Taft sakė neturi jokio davinio, kad Rusija tykotų pradėti karą su JAV. Senatorius mano, tik reikia jos neergalima būtų patikrinti

Gen. Dwight D. Eisenhoweris ir gen. Alfred M. Gruenther vyksta į Europą. Pirmasis yra Atlanto Pakto karinių pajėgų vyriausias vadas, o antrasis — karo štabo viršininkas.

VIENI TELKIASI, KITI ŠIRSTA

Gen. Dwight D. Eisenhoweris praėjusį sekmadienį atvyko į Paryžių ir sustojo Astorijos viešbutyje. Kaip yra pareiškęs išvykdamas, ši jo kelionė turi tikslą išaiškinti vietą stabui ir kitus organizacinius klausimus. Po to grįž į Ameriką ir tik tada persikels Europon su visu štabu.

Maskva jau pradėjo pikta propagandą savo ir užsienio komunistų spaudoje. Gen. Eisenhoweris ji vadina "Wall Streeto agentu" ir apgailli, kad per aną karą Sovietų Rusija jam yra suteikusi net du atsižymėjimo ordinus. Vadinasi, tada buvo geras, kad padėjo Hitlerį mušti. Kai dabar kaupiamos jėgos gintis nuo Hitlerio sėbro Stalino, tai Maskva ir jos agentai užsieniuose pradeda plūstis.

Geriausias į tai atsakymas, kad Europa pradeda jungtis ir stiprinti

Tik tikėjimas gali sulaukyti

St. Augustine, Fla. — Arkivyskupas Joseph P. Hurley, St. Augustine vyskupas, pareiškė, kad mes "negalime nugalėti materializmo silpna dvasine pagėja". Jis įspėjo, kad "tvirtai apsisprendęs komunizmas gali nugalėti krikščionybę, kuri neturi tvirto tikėjimo Dievui ir Kristui". Arkivyskupas Hurley sakė, kad mes patys "pirmiausia turime sutvarkyti savo namus".

savo karines jėgas. Iš Italijos pranešama, kad trys divizijos jau yra parengtos gen. Eisenhowerio dispozicijai. Iš viso jų manoma Italijoje suorganizuoti 12.

Taip pat pradėti pasitarimai su vokiečiais. Du praėjusio karo vokiečių generolai — Hans Speidel ir Adolf Heussinger — dalyvavo preliminariniuose pasitarimuose. Tolimesnis pasitarimai vyks ta Bonnoje.

Gen. Eisenhoweris, su entuziazmu Paryžiuje sutiktas, pareiškė, kad istorija moko, jog kovojantieji už laisvę niekada nepralaimi. Jis pradėjo inspektuoti karines pajėgas Prancūzijoje ir Vokietijoje.

SOVIETAI VILIOJA PINIGAI

Bolševikai nustebino JAV oficialinius sluoksnius pareiškdami, kad jie nori sutvarkyti praėjusio karo sąskaitas. Kaip žinoma, Sovietų Rusijai buvo paskolinta laivų ir karinės medžiagos už 11 milijardų dolerių. JAV pastangos tą skolą sutvarkyti atsimušdavo į Kremliaus kietą užsikirtimą. 1948 metais pradėtos derybos visai nutrūko. Paskui bolševikai pradėjo gražinti vieną po kito apgadintą laivą. Ligiai šiol tokiu būdu gražinta apie 28 laivai iš 500 paskolintųjų.

Praėjusį rudenį bolševikai parodė kiek daugiau noro susitarti, o šiuo metu patiekė ir kon-

Didieji nėra agresoriai?

Lake Success. — JAV atstovas Warren R. Austin Jungtinių Tautų politinėje komisijoje padarė stiprių priekaištų tiems nariams, kurie nenorėtų paskelbti komunistinę Kiniją agresore. Tiems nenorintiems vadovauja Anglija. Ji mano, kad tai sukeltų karą.

Warren R. Austin nurodė, kad tokia politika Jungtinėms Tautoms būtų pražūtinga. Savo metu dėl to yra subyrėjusi Tautų Sąjunga, kuri nesimė griežtesnių priemonių prieš didžiuosius agresorius. Tokia padėtis susidarytų ir dabar, jei didiesiems nusikaltėliams nebūtų taikomos tos pačios priemonės, kaip ir mažiesiems. Šiaurės Korėja buvo paskelbta agresore, o komunistinės Kinijos bijome tikru vardu pavadinti.

Uždraudė rodyti filmą

New York — Miesto cenzorius Edward T. McCarthy uždraudė rodyti Roberto Rossellini filmą "The Miracle". Toji filmą yra pasmerkta tautinio padarumo legiono kaip nepadori ir piktžodžiaujanti. Amerikos Civilių Laisvių unija įteikė miesto mayorui pareiškimą, protestuodama prieš draudimą, nes tai priešinga konstitucijai, kuri užtikrina religijos ir kalbos laisvę. Filmą pasmerkė ir kardinalas F. Spellmanas. Ji bauriai užgauna ir išniekina katalikų tikėjimą.

Indijos ministeris vyks į Maskvą

New Delhi, Indija — laikraštis "New Chronicle" praneša, kad premieras Jawaharlal Nehru esąs pasirošęs vykti į Maskvą pasitarti su Stalinu taikos reikalu. Taip pat jis nori pasikalbėti ir su Kinijos raudonųjų vadu.

Vieningumas yra valstybės pagrindas

Washington, D. C. — Pirmadienį, sausio 8 d., prezidentas Trumanas kalbėjo 82-ram. Kongresui. Jis savo kalboje pareiškė, kad tauta privalo būti vieninga; ji turi duoti Europos demokratiniams valstybėms pagalbą. Šis kraštas kovojo ir kovos prieš komunistus ir komunizmą. Jis teikia ir teiks pagalbą demokratinėi Europai. Tačiau ir pati Europa turi pasirodyti, kad ji nori apsiginti nuo raudonojo komunizmo. Prezidentas Trumanas kreipėsi į tautą, kad ji mokesniais remtų vyriausybės programą.

Prezidentas Trumanas kalbėjo ne tik apie tarptautinę politiką, bet taip pat ir apie vidaus reika-

lus. Jis pareiškė pageidavimą, kad būtų įvesta sveikatos apdrauda. Kai kas įžiūrėjo, kad prezidento Trumano kalba buvo partinė, tačiau, kurie plačiau galvoja, supranta, kad šiuo metu prezidentas negalėjo kitaip kalbėti, nes jam rūpi krašto gerovė.

Atmetė Rusijos protestą

Londonas — Britanija ir Prancūzija atmetė sovietų Rusijos protestą dėl apginklavimo vakarų Vokietijos. Sovietų Rusija kaltina Britaniją ir Prancūziją už nesilaikymą sutarčių ir grėse taikai. Tačiau visiems yra žinoma, kad Sovietų Rusija privertė vakarų valstybes ginkluotis prieš jos agresiją.

NEHRU UŽ STALINO PROGRAMĄ

Londonas. — Indijos premieras Nehru, kalbėdamas Londone Britų imperijos vadovaujantiems asmenims, pareiškė, kad Azija siekia išsilaivinti nuo vakariečių, tačiau ji nori Vakarų pagalbos savo gyvenimo standartui pakelti.

Nehru pareiškė, kad minėtos visiškos atitinka Kremliaus programą Azijoje. Jis siūlo, kad komunistinė Kinija tuojau būtų įsileista į Jungtinių Tautų organizaciją ir jai būtų leista užimti ir pasilaikyti Formozą. Prancūzai turi apleisti Indokiniją, o britams laikas pasitraukti iš Malajų.

Korėjoje turi būti tuojau padarytos karo paliaubos ir įkurta vieninga ir demokratinė respublika.

Nehru nepasakė tikrai vieno dalyko: kas garantuos, kad ne tik Korėja, bet ir kiti Azijos kraštai bus vieningi ir tikrai demokratiški? Matyti, jis daugiau pasitiki bolševikine diktatūra negu Vakarų demokratijai. Nehru tikrai netiki, kad bolševizmas galėtų pakelti gyvenimo standartą. Sito jis norėtų sulaukti iš nekenčiamų Vakarų. Taigi, jūs duokite mums tikrai duonos, o jau virvę tai pasiimsime iš Kremliaus.

SUGLAUSTOS ŽINIOS

▲ Gen. Eisenhower atvyko į Paryžių ir jau turėjo pasitarimą su maršalu Viscount Montgomery, vakarų gynybos vyriausiu vadu, ir kitais karo vadais ir Amerikos diplomatais.

▲ Apie 30 Amerikos įžymių piliečių, juristų ir biznierių kreipėsi į šio krašto piliečius, kad jie remtų Eisenhowerio misiją Europoje.

▲ Sovietų Rusija apkaltino Prancūziją, kad ji sulaužiusi draugiškumo sutartį. Prancūzai tą kaltinimą griežtai atmetė.

▲ Naujosios Anglijos sniego audroje žuvo keturi žmonės. Prisnigo ne taip daug, bet kelias buvo slidus ir automobiliais važiuoti buvo pavojinga.

▲ Šiomis dienomis JAV armija pagerbė kareivį Melvin F. Brown iš Mahafrey, Pa. Jam paskyrė medalį, tačiau jis to medalio negalėjo priimti, nes yra žuvęs Korėjoje. Medalį priėmė herojaus tėvelis Edward D. Brown.

▲ Atstovas John F. Kennedy, sūnus buvusio ambasadoriaus Anglijai, išvyko į Europą studijuoti apsiginklavimo programą.

▲ Šiomis dienomis išleistas katalikų metraštis 1951 m. paduoda, kad angliškai kalbančių kraštuose yra 67,849,243 katalikai. Iš jų JAV yra 27,766,141. Į tą skaičių įskaitomi lietuviai, lenkai ir kiti tremtiniai.

▲ Geležinkelio konduktoriai atmetė vėliaus Baltųjų Rūmų geležinkelio darbo sutartį.

Kazys Verzikas

Korėjos pralaimėjimų paslaptys

Cicero, Illinois. — "Jeigu jau tokioje Korėjoje pralaimėta, tai kas būtų, jeigu tikrasis pasaulinis karas kiltų?" — ne vienas sau pagalvoja ir neriasi į žiaurios ateities vaizdus. Ir juo daugiau galvoja, juo "baisiau" darosi. Istikrųjų Korėjos pralaimėjimų paslaptys nėra jokios nežinomos ar nesuprantamos paslaptys. Dar daugiau. Tie pralaimėjimai nėra joks ateities rodyklis. Tik prisiminkime faktus. Ir prisiminkime visai trumpai, — nes viskas gerai žinoma, tik tie faktai kartais labai yra susiję. Nebeaišku, kas yra pradžia ir kas pabaiga. Kas yra priežastis ir kas rezultatas.

Visų pirma turime dar kartą prisiminti tokį visiems žinomą dalyką. Demokratijos pradžioje visada turi pralaimėti prieš diktatorių. Sakau ir pabrėžiu — **pradžioje**. Kodėl? Todėl, kad demokratijos niekada iš anksto nesiruošia karui ir negali ruoštis. Karas yra demokratijos priešas ir teoretiškai ir praktiškai. Niekas karo nenori. Tuo laiku kai diktatoriai galvutrukčiais ginkluojasi, demokratijos lenktinijauja mažindamos savo karišką pajėgumą.

Taip buvo ir su Korėja. Nepaisant to, šiauriniai korėjiečiai buvo nuvyti iki pat Mandžiūrijos sienos. Vadinas, ne iš šituo atveju pralaimėjimo nebuvo. Išimaisė raudonoji Kinija. Suprantama tokioms masėms vėl gi nebuvo pasiruošta. Dar daugiau. Tie kiniečiai panaudojo ginklus, kuriuos tyčia ar "netyčia" jie gavo iš tų, prieš kuriuos jie pradėjo kariauti. Iki pat paskutinio momento jie gavo ir materialinę ir moralinę ir diplomatinę pagalbą iš tų pusės, prieš kuriuos jie dabar atkreipė savo ginklus.

Bet ir tai dar ne viskas. Patys vakarų sąjungininkai pastatė raudoniesiems kinams "Mažino sieną". Ta siena — tai Mandžiūrijos siena. Už tos sienos kiniečiai gali ką nori sau daryti. Jie gali ten pabėgti, pasislėpti, persiorganizuoti ir vėl pulti. Bet jų ten liesti negalima. Kas gi ir kur yra matęs tokį karą? Pagaliau Čenkaisėkas nuolat ir nuolat prašėsi leisti pulti raudonuosius kinus iš Formozos. Jam tati daryti neleista.

Faktas taip pat yra, kad nepasitenkinimas raudonaisiais Kinijoje yra didelis. Priešininkų milijonai. Bet kagi jie gali daryti matydami, tai kas padaryta su Čenkaisėku. Ar gi ne absurdiška padėtis?

Pati gi svarbiausioji aplinkybė yra ta. Galutinai išryškėjo, kad viskas, kas darėsi ir darosi Korėjoje iš tikrųjų yra ne korėjiečių, ne raudonųjų kiniečių samokslas, bet Sovietų sugalvoto karo pradžia. Sovietai sugalvojo šitą karą pradėti, taip sakant, "ne oficialiai", toli nuo Rusijos, toli nuo Maskvos ir arti Amerikos. Ir pradėti karą svetimomis rankomis, svetimomis gyvybėmis. O patys įstotų į karą ten ir tada, kur ir kada jiems pasidarytų patogiau. Dabar ar vėliau, Azijoje ar Europoje.

Susidarius šitai visai naujai padėčiai turėjo būti padaryti nauji planai, nauji sprendimai Amerikos ir jos sąjungininkų pusėje. Tati dabar ir daroma. Prieš šiuos ar tokius raudonuosius niekas ne kepurės neatsiklaupė ir pasigailėjimo nepašė. Kariauja, žūna nežmoniškiausiose aplinkybėse, bet raudonosios kilpos ne sau nei kitam laisvam pasauliui neneria. O karą laimi tas, kas laimi paskutinį mūšį. Korėjoje gi pralaimėtas dar tik pats pirmutinis mūšis. Iš to pralaimėjimo vakarų demokratijos jau labai daug pasimokė.

GRAŽUS LATVIŲ PAVYZDYS

Kaip žinome, iš Latvijos pasitraukė daugiau negu iš Lietuvos. Susidarius Liepojaus prielaidai ir sustojus frontui, laivais išvažiuo daug jų tautiečių į Vokietiją. Tremtyje, būdami lankstūs, įsitvirtino nežemuose IRO postuose, visur pagelbėdami savo žmonėms. Į Ameriką jiems emigruoti buvo daug sunkiau. Tačiau vos atsispyrė čia pirmieji jų emigrantai, kaip pradėjo sudarinėti sutartis likusiems. Taip dabar latvių emigracija yra smarkiai patvėjęs. Nors ir neturi senosios išeivijos, kaip mes, tačiau patys labai

Pedro Albizu Campos (viduryje), Puerto Rico nacionalistų partijos vadovas, suimtas dėl sukelto San Juan riaušių (spalio 16) ir pasisekimo nužudyti prez. Trumaną. Jis atvedamas į teismą.

Žymios enciklikos sukaktis

Roma. — Paruošiamieji darbai jau vyksta paminėjimui 60-ties metų nuo išleidimo enciklikos "Rerum Novarum". Ta proga sekančiais metais gegužės 15 d. įvyks tarptautinis kat. darbininkų sąjūdžių kongresas, kuriame be istorinio žvilgsnio į socialinį krikščionių judėjimą nuo 1891 m. iki šiandien būsiančios studijuojamos labiausiai pritaikytos priemonės laimėti pasauliui socialinę taiką ir klasių bendradarbiavimą.

Protstuoja prieš religinį persekiojimą

Londonas. — Didžiosios Britanijos nekatalikiškų draugijų taryba neseniai paskelbtame proteste prieš katalikų persekiojimą sovietų užimtuose kraštuose griežtai žodžiais smerkia žmogaus teisių pažeidimą ir reikalauja tikėjimo laisvės įgyvendinimo. Tarp kitko ten sakoma, kad Pabaltijo valstybės šiuo laiku sovietų esančios taip izoliuotos ir apgaubtos tokia paslaptimi, kad iš viso nėra tikrų žinių apie dabartinį ten veikusių religinių bendruomenių veikimą.

D. Britanijos Lordų Rūmai svarstė pasiūlymą, kad D. Britanija įneštų į JTO bolševikų pavergtuose kraštuose tikėjimo persekiojimo klausimą. Kalbėjo 10 atstovų. Lordas Perthas savo kalboje paminėjo ir Lietuvą, pažymėdamas, kad didžiulia lietuvių kunigų yra deportuota. Valdžios atstovas lordas Hendersonas pareiškė, kad jis principu sutinkas su siūlytojo intencijomis ir jei pavyktų pašalinti teisines kliūtis, tai tikėjimo persekiojimo klausimą galima būtų įnešti JTO apsvaistytį dar prieš 1951 m. rudenį.

Tėvai gina savo teises

Paryžius. — Bretonų mokyklas lankančių vaikų tėvai, gindami mokyklos laisvę Prancūzijoje, paskutiniu laiku paskelbė tokio turinio pareiškimą: "Tik totalitarinio režimo kraštuose yra suprantamas valdžios pasisavintas vaikų mokyklos monopolis, kuris tėvams atima pagrindinę teisę savo vaikus auklėti taip, kaip jie nori. Kadangi pas mus nėra totalitarinio režimo, mes reikalaujame, kad ši teisė būtų kiekvienam užtikrinta. Visi prancūzų tėvai, kurie moka jiems uždėtus mokesčius, turi lygią teisę į savo vaikų auklėjimą".

Sniego pūga N. Anglijoje

Sekmadienį, sausio 7 d. siautė sniego pūga Naujojoje Anglijoje. Sniego iškrito nuo 6 iki 8 colių, kas labai trukdė judėjimą keliuose ir net buvo priežastimi apie 6-ių mirties atvejų. Trys žuvo ant sniegu apdengto kelio, vienas paslydo nuo upės krašto ir prigirė, vienas mirė nuo širdies smūgio sniegą valydamas. Keliuose dirbo visą naktį darbininkai, validami sniegu apklotus keliuos. Vietomis siautė sniegas su stipriu vėju. Sniego pūga trukdė pakilti lėktuvams, traukiniai ir autobusai vėlinosi apie pusę valandos.

● Sekmadienį, sausio 7 d. arkiv. Richard J. Cushing pašventino naują katalikų centrinę mokyklą Lawrence, Mass. Dalyvavo daugiau kaip 2000 žmonių. Naujas mokyklos namas turi 12 kambarių, salę, kur gali sutalpinti apie 3000 žmonių, ir valgyklą. Mokyklos pastatymas kainavo apie 700,000 dolerių.

Pridengtas žvaigždėta vėliava gen. Walton H. Walker karstas. Generolas palaidotas Arlington kapinėse.

IŠ ATEITININKŲ VEIKLOS

● Vyriausios Valdybos veikla

Ateitininkų Federacijos Vyriausioji Valdyba savo darbą pradėjo 1949 metų lapkričio mėnesio 20 dieną. Jos pirmasis uždavinys buvo atstatyti emigracijų apgriautą ryšį ir sudaryti organizacinę schemą. Šiuo metu jau turimas ryšys su visuose tolimuose kontinentuose veikiančiais ateitininkų vienetais per jų valdybas bei igaliotinius. Įvairiais organizaciniais reikalais Ateitininkų Federacijos Vyriausiosios Valdybos pirmininkas ir reikalų vedėjas yra padarę eilę kelionių į Kanadą ir įvairias Amerikos vietas.

Ateitininkų Federacijos Vyriausioji Valdyba yra padariusi 13 protokoluočių posėdžių ir 3 platesnio masto pasitarimus, gavusi 115 raštų ir išsiuntusi 60, išleidusi tris numerius "Savu Keliu". Dalyvavusi Kanados ir Amerikos ateitininkų suvažiavimuose.

Kasoje buvo gauta iš viso 256 doleriai: 150 iš Amerikos Ateitininkų Fondo, 20 iš Clevelando "Ateities" klubo ir 86 aukų. Stambiausias aukotojas yra kun. P. Juras su 60 dolerių auka. Nemaža auka Kanadoje gyvenančio St. Dargio — 20 dolerių.

● Programos

Pasaulio Studentų Ateitininkų Sąjungos Centro Valdyba yra parengusi jaunimo kuopoms ir studentams darbo programas. Pasaulio Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Centro Valdyba papildė Vokietijoje išleistas darbo programas, praplėsdama lietuviškumo skyrių.

● "Ateities" išlaikymas

Nepaprastai visiems džiugu, kad "Ateitis" nepaisydama visų sunkumų, įstengia ir toliau eiti kaskart vis labiau tobulėdama. Šiuo metu yra itin svarbu visiems turėti dvasinį ryšį — spausdintą žodį. Ateitininkų Federacijos Vyriausioji Valdyba įpareigoja kiekvieną ateitininką, gyvenantį pavieniai, kiekvieną ateitininką, išlaikantį "Ateitį" ir kiekvieną ateitininkų vienetą mažiausiai kartą metuose padaryti parengimą, kurio visas pilnas būtų skiriamas "Ateičiai".

● Ateitininkų Ramovės

Ateitininkai yra raginami organizuoti savas Ramoves. Šiam reikalui reikia gauti nors vieną kambarį ir jį savam stilijui įsirengti. Kaip tai padaryti — ateitininkai, ypač moksleiviai, jau turi patyrimo. Kai kur jų ramovės buvo

tiesiog puikios. Ir paveikslai sienose, ir rūpintojėliai, ir koplytėlės, ir audiniai, ir ornamentai — visa čia dvelkė tėvynės dvasia, tradicija bei stiliumi ir pačios organizacijos gyvenimu. Ar reikia sakyti, kaip palengvintų šitokios ramovės mums susirinkti, pasitarti, paposėdžiauti, kokia tai būtų patogi vieta susitikti, pasikalbėti, o gal net ir papramogauti (šachmatais pažaisti ir kt.)? Jos taptų visos mūsų veiklos konkreti atrama. Taigi, kur tik aplinkybės leidžia, organizuokime Ateitininkų Ramoves — gyvuosius ateitininkų dvasios židinius!

● Vaikų organizavimas

Amerikos Kunigų Vienybės ir Katalikų Federacijos suvažiavimuose, kurie įvyko Pittsburghe, buvo nutarta pradžios mokyklos vaikus suburti į katalikišką organizaciją. Šis darbas pavestas Amerikos Ateitininkų Sąjungai. Ypatinų organizatorių pakviestas Pranas Naujokaitis, kuris yra Amerikos Ateitininkų Sąjungos sekretorius.

● Pasitraukė iš pareigų

Nuo šių metų rugpjūčio mėnesio 3 d. Dalia Telyčėnaitė išvyko gyventi į Chicago ir pasitraukė iš Ateitininkų Federacijos Vyriausiosios Valdybos pareigų. Šiuo metu visais jaunimo reikalais, kartu ir studentų, rūpinasi Simas Laniauskas, Cleveland, Ohio.

● Pasikeitimai PMAS Centro Valdyboje

Išvykus visai eilei senų Pasaulio Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Centro Valdybos darbininkų įvyko esminių persitvarkymų. Šiuo metu Pasaulio Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Centro Valdyba yra sekančios sudėties: Sąjungos Dvasios Vadas — Tėvas Tomas Ziūraitis, Pirmininkas — Juozas Baužinskas (17 St. Johns Rd., Ridgewood 27, N. Y., USA.), Vicepirmininkas ir socialinių reikalų vedėjas — Vytautas Vygantas, Sekretoriai — Galina Macelytė (74 Weldon Street, Brooklyn, N. Y.) ir Vytautas Vėbeliūnas, Išdinininkas — Pranas Grušauskas ir Mergaičių skyriaus Vedėja — Česlava Sidlauskaitė.

● Rinkimai

1951 m. bus vykdomi Ateitininkų Federacijos Vado, Tarybos ir Garbės Teismo rinkimai. Smulkesnė informacija bus paskelbta vėliau. (Iš "SAVU KELIU", leidžiamo Ateitininkų Federacijos Vyriausiosios Valdybos).

Kaip paminėsime "Rerum Novarum"

Kun. Kazys Mažutis

Siemet sukanka lygiai 60 metų nuo enciklikos "Rerum novarum" ir 20 metų nuo "Quadragesimo anno". Šią dvagubą sukaktį turime ypatingu būdu paminėti.

Gyvenamas momentas verčia mus susimastyti, skubiai imtis reformų, bent tų, kurios yra būtiniausios. Tačiau kyla klausimas, kas ir kaip reikia reformuoti? Atsakymą rasime didžiųjų popiežių, Leono XIII ir Pijaus XI, socialinėse enciklikose.

Kam rūpi krikščionybės ateitis ir apskritai žmoniškumas, tas teima į rankas socialines enciklikas. Išnaudokime progą labiau pažinti socialinį Bažnyčios mokslą, kad tokiu būdu galėtumėm greičiau ir tobuliau jį realizuoti. Tadėl siūlau:

Organizuokime minėtų enciklikų minėjimus Socialinės Dienos arba Socialinio Tridienio pavidalu. Tenebūnie nevienos katalikiškos parapijos, organizacijos bei mokslo įstaigos, kuri nesuruoštų tokio minėjimo. Būtų labai gera, kad parapijose pravedamos rekolekcijos turėtų paminėti socialinį pobūdį. Socialinių enciklikų sukaktis turi būti paminėta gerai parengtais susirinkimais bei akademijomis. Visų katalikiškų organizacijų centrai turi šį reikalą visu savo autoritetu pajudinti ir paremti.

Kat. spauda turi šią sukaktį paminėti išleidama arba specialų numerį arba duodama ištisą eilę atitinkamų straipsnių. Parapijos ir organizacijos turi pasirūpinti ypatingu platinimu tos literatūros, kuri nagrinėja socialinius klausimus. Taip pat būtina išleisti pigų, platesnėms masėms prieinamą enciklikų tekstą. Kas apsiimtų tai finansuoti?

Būtų labai gera, kad mūsų rašytojai ir poetai savo kūrinuose mėgintų parodyti ne tik neigiamus, bet ir teigiamus socialinius tipus, kad jie mėgintų atvaizduoti ne tik esamas blogybes, bet ir konkrečius kelius kaip iš tų blogybių išbrįsti.

Siūlau taip pat šiais metais įsteigti Lietuvos Sociologų Sąjungą, kurios tikslas būtų suburti lietuvių katalikus, kurie ypatingu būdu domisi socialiniais mokslais. Šio rašinio autorius yra jau parengęs tokios sąjungos statuto projektą.

Lietuvių Darbininkų Sąjunga turėtų siemet išvystyti savo veiklą ypatingu būdu. Ji turi peržiūrėti savo statutą, viduje persitvarkyti, atgaivinti veikimą skyriuose, persitvarkyti taip, kad ji būtų gyvenimiška, kad galėtų būti veiksmu, kuris turi įtakos į kultūrinį, tautinį, profesinį ir socialinį mūsų darbininkijos gyvenimą. Kaip tik ši sąjunga turėtų imtis iniciatyvos organizuoti aukščiau paminėtus minėjimus ir įgyvendinti čia patiekus pasiūlymus, nors savaime aišku, kad socialinio Bažnyčios mokslo aiškinimas ir įgyvendinimas turi rūpėti ne vien tik Darbininkų Sąjungai, bet visiems ir kiekvienam.

Baigiu dabartinio garbingojo mūsų Popiežiaus Pijaus XII žodžiais. "Mes laukiame, kad viso katalikų pasaulio tikintieji, sūnūs ir dukros, bus pionieriais krikščioniškojo socialinio mokslo, kad jie prisidės prie to, kad socialinis teisingumas darytų pažangą, tas socialinis teisingumas, kurio visi tikri Kristaus mokiniai alksta ir trokšta".

Bėga nuo raudonųjų kinų.

LIETUVIŲ KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

ATEITIS

ATEITYJE rašo žymiausi mūsų literatai, visuomenininkai bei mokslininkai, tačiau

ATEITYJE turi progą pasireikšti ir jaunos jėgos — pats jaunimas su savo kūryba.

ATEITIES prenumerata metams 3 dol. Garbės pren. 10 dol. Užsieny — pagal dolerio kursą.

ATEITIES redakcijos ir administracijos adresas: 417 Grand St., Brooklyn 11, N. Y.

WE CARRY A COMPLETE LINE OF FARM NEEDS

Farmall Tractors
McCormick - Deering Farm Machines
International Trucks, Parts & Service
Refrigerators & Home Freezers
Good Used Trucks and Used Farm Machinery

McCarthy Equipment Company

1740 MAIN ST.,

BROCKTON, MASS.

Tels. 6385 — 8-0771

THE WORKER

Published Semi-Weekly except holiday weeks, when issued weekly
by

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATED OF LABOR
Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston,
Mass. under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section
1103, Act of October 3, 1917 authorized on July 12, 1918.

SUBSCRIPTION RATES PRENUMERATOS KAINA
Domestic yearly \$5.00 Amerikojė metams \$5.00
Domestic once per week yearly \$3.00 Viena kart savaitėje metams \$3.00
Foreign yearly \$5.50 Užsieny metams \$5.50
Foreign once per week yearly \$3.50 Užsieny 1 kart sav-tėj metams \$3.50

366 West Broadway, South Boston, Mass.
Telephone: Redakcijai — SO 8-6608; Administracijai — SO 8-2690

Nebe dvi, o keturias

Jungtinės Amerikos Valstybės retai kada taip reikėjo vidaus rmties ir sutarimo, kaip dabartiniu metu. Iš vidaus stipri ir vieninga Amerika galėtų užpilti šalto vandens nevienam įsikarščiavusiam užpuolikiui. Nuo to daug kas priklauso ne tik šiai krašte, bet ir visame pasaulyje, net taika ar karas. Karo kurstytojai negalėtų tikėtis, kad amerikiečiai ims ir susvyruos arba namie susikivirčys. O dabar tokioms pagundoms yra kiek pagrindo.

Susirinkęs 82 Kongresas jau iš pirmo posėdžio parodė, kad dabartinė Vyriausybė jame turi silpną ir netikrą atramą. Atstovų Rūmose demokratų partija, kuria Vyriausybė remiasi, turi tik dvi grupes persvara. Bet ir ta persvara yra netikra, nes demokratų iš vidaus yra suskilę. Šiauriečių demokratų grupė jau nuo Linkolno laikų veda daugiau liberalinę politiką, o dabartiniu metu — ir daugiau socialinę, kuri vis labiau priartėja prie Anglijos darbiečių. Tuo tarpu demokratų pietiečiai yra žymiai konservatiškesni ir dažnai dedasi su respublikonais. Juos suartina vidaus politikos klausimai.

Antras pleištas yra atsiradęs tarp respublikonų. Dar naujam Kongresui nesusirinkus, jau aiškiai pasirodė dvi jų grupės. Respublikonai vakariečiai buvusio prezidento Hooverio lūpmis pasisakė už izoliacinę Amerikos politiką, lyg dar būtų per marias plaukiama vėjo būrėmis, o ne skraidoma sprausminiais lėktuvais. Tuo tarpu respublikonai rytiečiai New Yorko gubernatoriaus Dewey žodžiu pareiškė, kad tokia politika būtų savižudystė. Bolševikinių kartuvių, tiesa, dar nesimato, bet atgabenti jas pordaniniai laivais ir lėktuvais daug laiko neužimtų. Šiuo atžvilgiu dalis respublikonų sutaria su demokratais. Juos suartina užsienio politika.

Taigi susirinkęs naujas Kongresas rodo, kad jame gali susidaryti kryžminė ugnis, nemaloni demokratinė Vyriausybei. Jai tenka skaitytis jau nebe su dviem partijom, o su keturiomis jų grupėmis. Įvairiai grupuodamosios gali sudaryti Vyriausybę sunkumų ir silpninti jos vidaus ir užsienio politiką. Tuo daug kas yra suinteresuotas, sakysime, kad ir penktoji, vadinamoji progresyvių partija, kurios nesenai išleistas Bostone atsisaukimas ir išsiuntinimas visoms redakcijoms, yra tikrai nuorašas Peipin-

Nei viena auka nėra veltui

Aukotis žmogui yra lengviau, kai jis mato apčiuopiamą naudą. Bet tai nėra tikra auka, kuri tuoju atlyginama. Auka yra savęs išsižadėjimas dėl kito gero. O jis ne visada akivaizdžiai matomas ir apčiuopiamas. Kartais tik po ilgesnio laiko pasirodo aukos vaisiai.

Kai pirmajam karui baigiantis Amerikos lietuviai daug aukojosi rinkdami parašus peticijoms ir dėdami pinigų Lietuvos valstybei atkurti, jie dar negalėjo pramatyti tos Nepriklausomos Lietuvos, kuri taip gražiai atgijo ir tvarkėsi. Daug kas jos ir nematė, daug kas iš jos ir naudos sau nepatyrė, bet tai, ką padarė savo tautai prikelti ir išlaisvinti, buvo daugiau negu asmeninis gėris. Jei žmonės viską saikėtų tik tiktai savo asmeniui, kur jie beuneitų? Mes dažnai taip pat naudojamesi parama ir darbu kitų, kuriems taip pat nieko neduodame. Viena auka atlyginama kitų aukomis.

Po šio karo Amerikos lietuviai taip pat daug aukojosi ir aukojasi, gelbėdami tėvynės netekusius. Už šitas aukas apčiuopiamo atlyginimo, atrodo, taip pat nesimato. Vienas kitas net jaučia skriaudą ir nuostolį. Bet to nuostolio nejaucia lietuvių tauta, kuriai visi savo kilme ir krauju priklausome. Tai jai padėdama gyvai išlikti, ne paskiriems asmenims. O ji, ta žudoma nelaiminga

go ir Maskvos reikalavimų. Niekada JAV ir nebuvo taip iš lauko ir vidaus puolamos, kaip dabartiniu metu. Dėlto ir vienybės reikia daug stipresnės.

Nėra abejonės, kad sveika nuojauta, jog bet koks pavojus kraštui yra pavojus visiems, įveiks grupinius skirtumus ir neleis jų statyti kliūtims bendriems krašto reikalams. O iš to bus nauda ir pačiam kraštui ir visam pasauliui, kurio akys dabar yra nukreiptos į Ameriką.

L. Kn-va.

tąsa 6 pusl.

lietuvių. Ir aukojasi. Ir reikia daugiau dar įtempti jėgas ir sutelkti lėšų, kad galima būtų atremti tą pikta propagandą, įveikti tą žvėrį, kuris drasko ne vien Lietuvą.

Šiandien kova už laisvę įeina į lemiamą laikotarpį. Visos tautos ir valstybės, kurios dar turi ir brangina savo laisvę, daro didžiausias aukas jai išlaikyti. Jiems tai visai aišku. O nevienam lietuviui reikia dar aiškinti, kad be aukos laisvės neatgausi ir neišlaikysi. Niekas už mus neatidirs to darbo, kurį patys turime atlikti. To iš mūsų laukia kamuojamoji Lietuva. Ji laukia, kad kovos frontas būtų dar labiau sustiprintas, kad lietuvių balsas laisvam pasaulyje būtų dar skardesnis ir pajėgesnis. Tam reikia ir žmonių ir lėšų. Mūsų pareiga tai duoti, kiek tik pajėgiame.

Tam yra skelbiamas ALTO vėjus. Tai nėra koks paprastas vėjus, pro kurį galima būtų ramia sąžine praieiti. Tai yra šauksmas pavergtos Lietuvos, jos maldavimas — gelbėkite, šaukite, netylėkite, sutelkite visas jėgas ir lėšas piktam iverkti. Mažiausia auka čia bus didelė, nes ji prisidės prie didelio darbo — Lietuvos išlaisvinimo. Neapsivylėme po pirmojo karo, vaduodami Lietuvą iš caro ir kaiserio nagų, neapsivilsime dabar, ištraukę ją iš bolševikų nasrų. Laikas tas netoli, ir aukos vaisiai labai greitai pasirodys. Nė menkiausia auka veltui nepraeis.

Kad tai yra tikras dalykas, galima jau spėti iš to, kaip miršta Maskvos agentai. Kai tik Amerikos lietuviai sujuda didesnei akcijai, visais pašaliais tuojau pasipila, kaip iš gausybės rago, pasityčiojimai, įtarimai, šmeižtai. Girdi, kas nors

Laisvės Mobilizacijos Vėjus

Baigiantis 1950 m., tenka su širdies skausmu pažymėti liūdną faktą, kad žinomas despotas, kuris pavergė Lietuvą, dar ją tebekankina. Mūsų tėvų kraštas tebėra plėšiamas; jo gėrybės vežamos į Rusiją, kad galėtų pasipuošti ir skaniai pavalgyti bolševikų biurokratija; jo pramonė ir žemės ūkis yra įkinkyti į karinę Sovietų imperializmo mašiną.

Ir kas už viską baisiausia — nerasiliauja Lietuvos žmonių gabenimas į šiaurinės Rusijos sritis ir Sibiro prievartos darbams, kur daugelis jų žūna klaidžioje skurdo, bado ir teroro salygoje.

Šita pasibaisėtina lietuvių tautos padėtis paliktu rūs be jokios vilties dėl jos ateities, jeigu tikrai vieniems lietuviams būtų svarbus jos likimas. Bet Lietuva nėra vienintelė bolševikų tiranijos auka. Iš visa eilę tautų ištiko tokia pat nelaimė: ir jų išgelbėjimas yra neatskiriama susijęs su Lietuvos. Be jų išlaisvinimo negalėtų jaustis saucios ir didžiosios Vakarų tautos, kurios dar tebėra laisvos.

Jos vis aiškiau mato gresianti pavojų ir neslėptiną laikų emė mobilizuoti savo pajėgas kovai prieš plėšikišką Kremliaus imperializmą. Jungtinės Amerikos Valstybės, kurios niekad nepripažino Lietuvos aneksijos, stovi šito galingo sąjūdžio priešakyje.

Lietuvių tautos pastangos nusikratyti bolševikinės tiranijos jungo yra tos pasaulio kovos dalis.

Taigi atėjo laikas ir mums mobilizuoti savo pajėgas!

Pradėkime tuoju ir stokime į darbą visi!

Amerikos Lietuvių Taryba savo suvažiavime New York'e nutarė praveisti platų aukų rinkimą Lietuvos išlaisvinimo reikalams. Todėl ALT Vykdomasis Komitetas šiuo skelbia

LAISVĖS MOBILIZACIJOS VĖJUS

Pirmas šio Vajaus tikslas yra surinkti Lietuvos išlaisvinimo reikalams

\$100,000

Antras jo tikslas — tvirtiau susiorganizuoti, įtraukiant į darbą daugiau lietuvių draugų ir paskirų asmenų, sudarant savanorių darbuotojų ir nuolatinių aukotojų būrius.

Trečias tikslas — plačiau apibendrinti Lietuvos laisvės idėją amerikiečių visuomenėje ir spaudoje, gauti valdžios žmonių ir įtakingų asmenų paramą Lietuvai.

Pranešdamas apie tai, ALT Vykdomasis Komitetas prašo visus ALT skyrius, draugijų sąvėjus miestuose ir kitas lietuvių organizacijas tuoju pradėti šitam Laisvės Mobilizacijos Vėjui ruoštis.

Nedelsiant susirinkite, pasitarkite ir padarykite planus. Renkite prakalbas ir pramogas Lietuvos išlaisvinimo naudai; kvieskite į talka vietinius veikėjus; įgalinkite darbdžius ir patikimus aukų rinkėjus; informuokite spaudą.

Paraginimai ir smulkesnės instrukcijos yra siunčiami iš ALT Centro (1739 So. Halsted Street, Chicago 8, Illinois) tiesiog į kolonijas. Toliau jų bus pasiusta daugiau.

Dar karta: Stokime visi į darbą! Tuoju! Mobilizuokime visas gvyšias lietuvių tautos jėgas Lietuvos išlaisvinimui!

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBOS
VYKDOMASIS KOMITETAS

SURUDIJUSI GRANDINĖ

Karininkas labai nustebo, bet dar daugiau nustebo Olga, kai karininkas prabilo gryna rusiška tarme:

— Šitaip. Tamsta rusė, ir čia atvykai. Tai labai įtartina. Tačiau, jei esi rusė, tai kam bėgai nuo rusų karininko? Juk nemanei, kad aš lietuvis?

— Ne, aš to nemanau. Bet bėgau nuo rusų karininko dėlto, kad esu buvusi komunistė, įtarta kontrrevoliucijoj ir tik užvakar pabėgau iš kalėjimo drauge su viena lietuvaite, vardu Šurka, kuri mane atvedė į jūsų bunkerį.

Karininkas (tai buvo Gegužis) visas nušvito. Šurkos vardas tai geriausias slaptažodis. Pasitikėjimas Olga stiprėjo. Bet manė reikalinga dar ją pakamantinėti.

— Tai buvote bunkery? Kokius žmones ten matėte? Pakaks poros pavardžių.

— O! Aš galiu daugiau pasakyti. Kukutis, Grūzdas, Grūzdiene, Mašenka Stingraitė, Danutė, du jos broliai Kęstutis ir Algis, bet juodu buvo sargyboj. Be to, dar trys kiti partizanai, kurie buvo išvykę savais reikalais.

— Dėl informacijų pilnumo, galiu dar pridurti, kad ir aš vienas iš jų.

— Oh! Ponas kapitonas tur būt viršininkas? — kokietaiškai jį pažvelgė Olga.

— Nenoriu to ginčyti, nes tai faktas, — atsakė Gegužis.

— Kaip man džiugu! Kapitonas man padėsite atlikti svarbų žygį?

— Koks čia jos žygis? — susirūpino Gegužis. — Ji labai gudri ir turi puikią atmintį. Visas pavardes kaip poterių išrėžė. Žmonės su tokia atmintimi dažniausiai būna provokatoriai. Kodėl ji iš bunkerio išėjo? Ar gi Kukutis būtų ją išleides?

— Matau, kad tamsta bunkery esi buvusi. Bet štai kas man neaišku: kodėl iš bunkerio išėjai?

— Man buvo ten per daug trošku ir tamsu. Norėjau kiek oro ir šviesos gauti. Tad mudvi su Mašenka išsipašėm iš Kukučio leidimą valandėlei į orą išeiti. Nenoromis leido labai trumpam laikui. Bet kadangi Mašenka labai gerai moka rusiškai, tai mes ilgai ir nuosirdžiai pasikalbėjome. Tačiau iš Mašenkos išgirdau tokį dalyką, kuris mane išstūmė iš pusiausvyros, ir aš nuo jos pabėgau. Bet paskui apsisvarsčiau, kad esu bejėgė ir viena be pagalbos jokių būdu negalėsiu jo išlaisvinti. Tad nusprendžiau grįžti į bunkerį ir beidama susitikau su tamsta.

— Kokį dalyką tamsta išgirdai ir ką nori išlaisvinti?

— Matote, pons kapitone, Danutė man papasakojo, kad jos geras draugas, buvęs komjaunuolis, įtartas kontrrevoliucijoj, sėdi kalėjime ir yra baisiai kankinamas. Aš norėjau jį tuč tuojau išlaisvinti, bet Mašenka pareiškė, kad mažiausiai pusę metų aš turėsiu išlaikyti bandymą, ir tik tuomet bus vilties gaut leidimą šį tą veikti. O aš noriu dabar! Jis žiauriai kankinamas ir už pusės metų gal jau bus nebe gyvas.

— Bet ką gi tamsta nori išlaisvinti? Kaip jo pavardė?

— Dimitras Kurnosovas.

Gegužis vos žymiai šyptelėjo.

— Tamsta vieną vieną nori Dimitrą išlaisvinti?

— Ne vieną vieną. Jums padedant, pons kapitone.

— Klausyk, panele, — labai rimtai tarė Gegužis. — Dalykas toks, kad mes partizanai jau seniai norime Dimitrą išlaisvinti. Jis buvo geras mūsų ryšininkas. Bet negalime prie jo prieiti. Per daug griežtai dabojamasi.

— Kur vyrai neprieina, ten moterims dažnai pasiseka.

— Daleiskim, kad taip. Tačiau kaip tamsta prie jo prieisi? Esi rusė, tai tiesa. Bet esi gi pati pabėgusi nuo liaudies tribunolo. Nė nepasijusi, kaip pakliūsi į čekos nagus. Atrodo gabi ir, be abejoj, drąsi. Tačiau tokiame fantastiškame užsimojimui reikia turėti tinkamų priemonių. Koks tamstos planas?

— Patekti į čekos ligoninę, kur gal turėsiu progos Dimitrą slaugyti. Tiek pagydzius, kad galėčiau vaikščioti, apredyčiau jį slaugės drabužiais ir kokių reikalu išsiųsčiau į miestą. Tik, žinoma, turės būti parūpintas jam automobilis, arba koks kitas vežimas.

Gegužis linksmai nusiuko.

— Tamstai tik romanus rašyti. Kiek čia romantiškos vaizduotės! Bet užtai nė krislelio realybės. Visų pirma, kas tamsta įstąys į čekos ligoninę?

— Gal Goremyka padėtų. Jis toks sumanus.

— Tai ir Goremyką pažįsti?

— Kaip gi. Buvom drauge Paryžiuje Šampanovo tarnyboj.

— Taip! Tai tamsta busi Olga Bludova?

— Tai mano pavardė.

— Na, na. Nesitikiu tokią įžymybę sutikti. Būtom puiki mūsų ryšininkė. Tik, ot, ta vaizduotė. Šiais laikais, gerbiamoji, reikia blaivai į gyvenimą žiūrėti... Bet grįžkim prie dalyko. Na, daleiskim, kad tamsta pateks į čekos ligoninę. Tai vargu beįmanoma,

bet daleiskim. Taip pat daleiskim, kad gausi progos Dimitrą slaugyti ir tiek pagydyti, kad aprenkus slaugę, galėsi jį išsiųsti į miestą. Tai vis fantastiški galimūmai, bet tegu. O gi pati kur dingi? Eisi drauge su juo į miestą?

— Ne. Aš pasiliksiu ligoninėje. Žinau, kad mane kankins ir likviduos, bet aš pasišvėsiu.

— Dėlto, kad Dimitras rusas?

— Ne. Dėlto, kad jis Danutės draugas. Jei jis būtų lietuvis, aš taip pat pasišvėčiau. Tautybė man skirtumo nesudaro.

— O aš sakau: ne, ne, ir ne! Mes negalime prie to prileisti. Tamsta perbrangi pasišvėsti. Tad mesk šalin tuos visus romantiškus vaizdus. Lengva pasakyti: pasišvėsiu. Bet ar kada buvai čekistų rankose? Ar bent matei, kaip jie kitus kankina? Nematei. Tad nekalkė ko nežinai. Jie kankina baisiai. Stipriausi vyrai neatlaiko, o ką gi tamsta... Mes niekad tamstos neiešim į tokį pavojų. Teks jums grįžti į bunkerį. Aš pats kaip tik ten grįžtu. Eime, panele.

Gegužis paėmė Olgą už rankos vestis į požemį. Olga prašėsi.

— O, kapitone! Turėk kiek širdies. Padėk man jį išlaisvinti!

Gegužis nespėjo atsakyti, nes miške kažkas sušlamėjo. Gegužis griebėsi revolverio.

— Kas ten? — rusiškai paklausė.

XXXVI.

— Stoi! — pasigirdo rupus balsas, ir iš miško išnirio raudonarmietis šautuvu rankoje.

Gegužis revolverio neparodė. Akimirkoj suprato, kad vienas raudonarmietis miške nesivalikio. Jų čia turi būti daugiau. Šaudytis netiksli. Reikia taikiau būdu. Juk jis pats dvi raudonosios armijos uniformą.

— Kas yra, tovarišč? Ko iš manęs nori?

Brolėnas atvažiuoja Per Naujus Metus visaip pasitaiko

Juozapas Pažylis, čiabuvis lietuvis, daugelio organizacijų nusipelnęs darbuotojas, šimtais kartų minėtas laikraščiuose, gavo prieš Naujų Metus laišką:

„Dėdė, trumpai drūtai, nes laikas — pinigai, atvažiuoju į Naujus Metus! Susisim! Persimesime žodeliu! Visą prisiimsime! Tavo Viktoras“.

Nušvito Juozapas, net jo šypsena liejosi per visus kambarius. Brolis sūnus atvažiuoja! Prieš keliolika metų matė jį Lietuvoje, kai buvo nuvažinęs savo pinigines pravedinti. Tada buvo dar snargliukas, o dabar — jį daktaras įsimušė! Iš Vokietijos rašė tokius laiškus, nors bažnyčioje iš sakyklos skaityk, taip gražiai sudėdavo žodžius. Prieš kokias dvi savaites pasiekė jis Ameriką ir sustojo New Yorke. Dėdė buvo pyktelėjęs, kad ne pas jį, bet daktaras tuoj išaiškino: ligoninėj laukia vieta, jei jos neužimsi, kitas ten nutūps; paskui graukš sau pirštus. Žadėjo iš New Yorko prie progos aplankyti. Dėdė nusiramino ir laukė. Va, štai ir atūžia brolėnas.

Juozapas liepė žmonai šaukiant pasirengti, visus kambarius išblizginti kaip veidrodžius, visas knygas sudėti į lentynas, būtinai visas, jei trūks ir naujų pripirkti. Juk mokytas žmogus atvyks. Pamatęs tiek knygų, tai nustebęs, tai pagirs, net į laikraščius parašys.

Plačiai atsivėrė piniginė. Visokių valių sukravė kalnus, gėrimais apstatė stalus ir užgriozdino spintas. Žmona kraipė galvą ir stebėjosi:

— Visas pinigų klubas čia gerai paūžtų, o dabar tik vienas brolėnas atvyks!

— Palauk, čia ne viskas, pagerbsime sūnelį kaip reikiant, sukviesime bičiulius ir šviesuomenę.

Taip ir atsitiko: sukvietė nemažai svieto. Niekas neatšakė, nes Pažilio širdis vi-

sur žinoma. Pas jį galėsi ir pasisotinti ir atsigerti.

Susirinkę visi laukia brolėno, šnekasi apie darbus, uždarbius, politiką ir vis slaptai meta akį į stalą, kur stovi bonkos, išvertusius pilvus. Šeiminkas perprato jų ištroškusių žvilgsnį, pažūrėjo į laikrodį ir vis guodėsi, tuoj pasirodys. Daug kartų ėjo prie lango, į priekambarius, kol galų gale ir jis pajuto sausumą gerklėje. Pasiūlė truputį susipažinti su kalakutu ir kokią stikluoką susipilti.

Apsidžiaugę sveteliai, nesiiragindami pradėjo darbuotis prie stalo, planuodami visokių šeimų programas, piknikus, žodžiu, plačiai vystydami savo veiklą. Nė patys nepastebėjo kaip išgaravo pirmoji bonka. Juozapas vis neramus dairėsi. Lyg kas subraška, tuoj ir bėga prie durų.

Sveteliai jau siekė antros bonkos, kai laiptuose kažkas subildėjo. Pašoko nuo stalo Juozapas. Už jo griūtė griuvo žmona, giminės bičiuliai ir tt. Dury pasivėrė, ir Juozapas čiupė į glėbį jėjusį, kad pradės skruostus glaudyti, bučiuoti. Gražiausi žodžiai kaip bitelės aplinkui skamba. Jėjusys kiek nustebo, susimaišė, bet greit ir jis glėbisiavo ir bučiavo ne tik Juozapą, bet ir visus kitus.

Tai pasivėlinai, Viktorai, tikras galgonas, juk iš New Yorko buvo daugiau traukinių. Galėjai ir lėktuvu atūžti, čia brol, Amerika, pasakytasvėnta.

— Zinote, tamstelės, šventės, visko pasitaiko, — kalbėjo svety.

Visi sužiūro į jį. Aiškiai matyti, kad neseniai iš Vokietijos, — nusitrynęs paltas, na, ir apskritai suvargęs, na, toks lyg nublukęs.

— Ale, brolėli, tai pasikeitęs, — stebėjosi Juozapas, — Ir kam tuos ūsus užsiauginai, reikės nusiskusti Amerikoje...

— Ant juoko, ponuli... — Na, koks aš tau ponulis.

Vadink dėdė, Juozapu. Čia, suprantai, Amerika, visi draugiškai. Ir prezidentą mes šaukiame vardu...

— Nedrįstu dėduli, — šypsojosi svetelis, — Ką čia aš...

Dėdė ėmė jį po rankos ir visiems svečiams pristatė: — Daktaras Viktoras Pažylis iš New Yorko!

Vedė iš kambario į kambarį, rodė savo turtelį, pravėrė knygų spintą:

— Va, išminčiau, pažvelk ir pasakyk, ar jau mes amerikoni tokie tamsūs, knygos kaip lašinių paltys sudėtos.

— A, knygelės, — dirstelėjo daktaras ir įsimeigė akis į apkrautą stalą, į blizgančius bonkų kaklus. — Dėdė, o kas čia išrikiuota? Geras jų sąskonis, puikūs gėrimėliai...

Dėdė lyg nusiminęs dar tebestovėjo prie knygų spintos, norėjo net pyktelti, kad šis nepažvelgė į jo knygeles, bet daktaras kyštelėjo žodelį:

— Dėduli, prie knygų vėliau sugrįžime, esu sušalęs ir išalkęs kaip vilkas.

Pradžiugo dėdė ir visi sveteliai ir su nauju įkarščiu metėsi prie stalo.

— Amerika, sūnau, ne Sibiras, visko pilna. Ir kaip tau ji patinka?

— Dievuli, labai, tikras žemės rojus, o žmonės tai angelai!

— Va, kur žmogus su protu. Tai prienausi pinigėlio, kad taip moki girti. Kiti dipi net dantimis drasko tą mūsų žemę.

— Neišmanėliai, — atsakė daktaras ir valgė, gėrė didžiai suskubęs.

— O kaip sekasi daktarauti?

— Labai puikiai.

— Ar daug ligonių?

— Visi, visi... Bičiuliai, ar tik neperdaug mes kalbame. Reikia iškerti. Sveiki, sveteliai!

Patiko visiems toks šaunus ir draugiškas daktaras.

— Ot kur žmogus, kur tikras mokslas! Neriečia nosies — šnekėjosi visi aplink ir vis sveikino daktarą.

— Su malonumu, — šis atsakė ir kėlė stikluoką.

Dėdė žiūrėjo į jį ir nusijuokė:

— Kaip žiūriu, Viktorai, tu visai į tėvą?

— Ką tas reiškia, gal jau man išeiti?

— Ką tu, Viktorėli, sakau, į tėvą atsigimęs. Mano brolis taip sakant, nespiovė į stikluoką.

— Kur čia piasai, visiškai į tėvą. Muži dar karo metais prasisunkdavome krūminės.

— Per karą, kaip tai. Tėvas juk mirė prieš karą?

— A, teisybė, sumaišiau! Per mažai tepaėmiau. Taigi sveteliai, giminėlės, į sveikatale.

Jis pasitraukė kalakutą, rankom atsiplėšė šlaunį ir suskubęs dorėjo. Žiūrėjo visi į jį ir galvojo: tai išalkęs. Juozapienei pagailo daktaro, pati dar įdėjo kitą kalakuto šlaunį.

— Viktorėli, gal šakutės, čia ne Lietuva.

— E, nemėgstu, svarbu greičiau užkasti. Turiu ir aš tokius dalykus.

— O kur Vokietijoje studijavote? — klausė vienas.

— Ką jūs, ponuliai, negi aš viską čia ir pasakosiu, aš žmogus kuklus. Kam čia reikia, svarbu, kad gausime išgerti. Ir vėl trenkė stikluoką.

— Dabar kas kitą, dar lašeliuką!

Jis atsiplėšė ir visus peržvelgė:

— Dabar pasaulyje ir šviesiau ir linksmiau.

— Gal dabar, Viktorai, pereitume prie knygų?

— Palauk, dėduli, čia Amerika. O kaip, mokate boksotis? Pasiutusiai aš mėgstu, ypač kai išgeriu. — Jis atsiplėšė ir nusivilkė švarką. Prieidamas vienam kitam trinkelėjo, kad šis net susirietė.

— Tai kas su manim?

— Tai vyras, — džiugėsi dėdė, — tikras amerikonas, norėčiau kibti į tave, bet jau per senas. Kas už mane?

Atsirado vienas. Išsilviko švarką, visi išsigrūdė į kitą kambarį.

— Tai pradėsime, — šūktelėjo daktaras ir ėmė strakšėti ir bėginėti, ir priešas bema-

tant išsitiesė grindyse. Tada daktaras vienam kitam po bokselį į pašoną, į pasmakrę. Šie griuvo, virto ant spintų, nuversdami stiklus išvartydami kėdes. O dėdė juokė ir šaukė:

— Dėk visiems, tai atsimins mano brolėną.

Tuo metu kažkas į duris pabeldė. Ilgai dukseno, kol išgirdo Juozapas ir dar nesulaukęs juoko nuėjo ir atidarė.

Įėjo toks malonus poniukas su lagaminėliu ir prakalbėjo:

— Atleiskite, dėdė, kad pavėlavau.

— Ką, kur pavėlavai? Kas tamsta? Tokius pažįstu! Vadinasi, ir jis man giminė!

— O taip, tikrai tu esu.

— Pašauksiu policiją, seniai mano daktaras atvažiuavo, jis dar meluos.

Tarpduryje pasirodė daktaras su svečiais. Jis jau buvo apsilvilkęs ne tik švarką, bet ir paltą. Dėdė žiūrėjo lyg nustebęs, o daktaras priejo prie poniuko ir tarė:

— Geri tie tavo giminės, tiesiog angeliškai, baisiai malonūs, prisivalgiau, prisigėriau, pasportavau, galiu traukti tolyn. Ir suuosk tu man, kad čia bus geras kšnis. Tariau, už eisiu, o taip juokais pasveikinsiu su šventėmis, juk neišvairs, ne kiaušės, o lietuviai, vis gausiu stikluoką.

— Ką tu žulike, apgavike, — puolė jį visi, — tu ne mūsų giminė, ne daktaras! Sutransime į dulkes!

— Neliskite, aš boksinkininkas! Amerika lieka Amerika — begalinių galimų šalis. Ne nusiminink, ponas daktare, palikau ir jums šio to. Jei esi bičiulis, pasakyk, gal dar kitur pranešai savo atvykimą, galėčiau aplankyti, vis nerelktų pačiam vargti.

— Išsinesdink tu greičiau, paršyla, — šaukė Juozapas, — tokia gėda, tokia gėda, dar pateksiu į laikraščius!

— Žinoma, kad pateksit, pats pasakysiu žurnalistams, jei šūkiausit.

— Meldžiamasis, meldžiamasis! — puolė visi.

— Žinot, sauso, nieks neklausu, suprantate.

Šeiminkas dar atnešė bu-

Filmos žvaigždė Van Johnson su savo šeima praleido šventes kalnuose (Sun Valley, Idaho).

KAIP KITKART APIE SAVO RAŠYTOJUS IŠGIRSTAME

Dar prieš I pasaulinį karą, tarnybos reikalais važinėdamas, trumpai sustojau Garžuose, Zusmanavičiaus „viešbutyje“. Laukdamas arklų nuėjau klebonijon atlankyt savo pažįstamą kleboną Baltrėną. Jo namieje neradęs, kiek užtrukau bevaikščiodamas gražiomis Minijos pakrantėmis.

— Ni, kur ponas taip ilgai buvute, arkliai jau seniai paduoti, — klausia „viešbučio“ savininkas.

teliuką, dar išlaužė keletą stiklų.

— Dabar kas kita. Tikri bičiuliai. Ko jums čia pykti, juk tautietis atėjo, ne koks šuo.

Tad laimingiausių metų jum. Tegū niekada čia nestinga nei valgyti nei gerti. Apsilankysiu dažniau, esate geri žmonės, nežinojau. Kitą kartą nevadinkite jau mane daktaru, trauk juos biesai, tik duokit degtinėlės, ir bus gerai. Tai sudie, esate aukšiniai žmonės!

Ir jis linksmas išėjo.

Tadas Virbalas

— Klebonijoje, — atsakau, skubiai tvarkydamas savo lagaminą.

— Ni, tai ten pažinote jaunąjį kun. Vaitkų.

— Nė nemačiau, o ir klebono namieje neradau, trumpai atsakau besijodomaujančiam šeiminkui.

— Tasai kunigs... jis ne duras... jį knygų raštininkas... poetas... Jis mūsiškis, garždiškis... čia į šulę vaikščiojo,

— informavo mane, lėtai tardamas žodžius, su matomu pasididžiavimu: tik turbūt ne tomis knygomis, kurių jis, spėju, nebuvo skaitęs, bet tuomi, kad kun. Vaitkus garždiškis, k „zemliokas“.

Tik sekančią vasarą turėjau progos pažinti Palangoje šitą malonų, neišdidų, švelnaus būdo mūsų rašytoją ir poetą.

Br. Paeimeniškis

Nors socializmas, kaip ir visos klaidos, turi šiek tiek tiesos, tačiau remiasi mokslu apie žmonių visuomenę, priešiną tikrai krikščionybę.

Pijus XI.

Kristaus Vietininko Ispėjimas

Popiežiaus Pijaus XII kalėdinė kalba.
(tąsa)

Kaip medis tėvo sode, puikiai žydėjo šv. Metai, ir jei jų nulinkę žiedai nubarsė žemę savo lapeliais, tai tik tam, kad dabar augtų ir bręstų vaisiai. Juk reikia, kad jie augtų ir bręstų! Pasaulis jų alksta ir trokšta, kaip tik tokiu metu, kai gyvenimo sąlygos bei jo medžiaginis ir dvasinis skurdas yra toli nuo to, kad duotų tikrą pasitenkinimą, kurio laukia. Kasdieninės būtinybės rūpestiai užima ir išemia visą energiją daugybės širdžių, kurios neberanda daugiau laiko, nei noro, nei pamėgimo užsiimti sielos dalykais, tuo minimumu, kuris yra esminė kiekvieno krikščionies pareiga.

Net ten, kur nuolatinis dvasininkų darbas, uoliai bendradarbiaujant pasauliečiams, leidžia klestėti religiniam gyvenimui, visdėlto dvasiškai numaitinti, nusilpusių ir tikėjime svyruojančių krikščionių skaičius yra toks didelis, kad negali nesukelti motiniško Bažnyčios susirūpinimo.

Ištraukti šiuos Bažnyčios vaikus iš jų patogios, bet pavojingos būklės, yra deganti pareiga, uždedama šiandien katalikiškam apaštalavimui.

Kiekvienas atydus stebėtojas, kuris moka esamas aplinkybes sekti ir jas realiai vertinti, neišvengiamai pasijunta prislėgtas, matydamas sunkias kliūtis Bažnyčios apaštalavimo kelyje. Kaip ugninė lavos masė, metras po metro slenkanti žemyn nuo ugniakalnio, taip naikinti šio amžiaus dvasios banga grėsmingai veržiasi pirmyn visose gyvenimo srityse bei visose bendruomenės klasėse.

Šis jos veržimasis ir jos ritmas, kaip ir jos pasėkos, įvairuoja pagal skirtingus kraštus, pradedant mažiau ar daugiau sąmoningu nepripažinimu Bažnyčios socialinės įtakos ir baigiant sistematingu nepa-

sitikėjimu, kuris kaikiuriose valdžios formose įgauna atviro priešikumo ir tikro persekiojimo pobūdį.

Mes pilnai pasitikime, kad mūsų mylimieji sūnūs ir dukterys pajęs giliau įžvelgti ir turės drąsos priimti ir ryžtingai vykdyti savo pareigas, išplaukiančias iš tokios dalykų padėties. Be kartumo, bet taip pat ir be svyravimo jie veiks, išsklaidydami be pagrindo susidarytus sprendimus nemažo skaičiaus suklaidintųjų, kurie tačiau dar priemaniai blaiviam ir objektyviam išaiškinimui; jie padės tokiems suprasti, kad nėra nė mažiausio priešingumo tarp ištikimybės Bažnyčiai ir atsidavimo tautos bei valstybės gerbūvio kūrimui bei jų interesams. Vienos ir kitos pareigos, kurias geras krikščionis visuomet privalo turėti prieš akis, yra vidiniai sujungtos tobiliausioje harmonijoje.

Sąmoningai šia proga tylois praeiname pro kai kuriuos nesutarimus, kurie paskutiniiais laikais buvo pasireiškę tarp katalikų ir priklausančių kitoms religinėms bendruomenėms ir nelaimingai iš dalies buvo įpaimti į politinius ginčus. Norime tikėtis, kad šalia tų nemalonių ir kenksmingų polemikų — visose nekatalikiškose bendruomenėse atsiras geros valios vyrų ir moterų, kurie teisingai vertindami tuos pavojus, kurie šiandien graso šventajam krikščioniškojo tikėjimo paveldėjimui, savo širdyse ugdyt kitas mintis, negu brolių nesantaika ir nesutarimai.

Jei kas nors būtų bandęs numoti ranką į šį reikalą ir šią pareigą, tas tegu gerai įsižiūri, kiek tai jam yra galima, į gyvenimą kaikiurių tautų, užtvėrtų geležine siena, ir tegu gerai stebi, į kokią būklę yra nutūmę jų dvasiniai ir religiniai reikalai.

Tas tada pamatys milijonus savo brolių ir seserų katalikų, jau nuo seno šventai ir ištikimai prisirišusių prie Kristaus ir paklusnių Apaštalų Sostui; tas pamatys tautas, kurių aukos darbai, saugojant ir ginant savo šventą tikėjimą, neišdildomom raišmė yra įrašyti Bažnyčios istorijon; tautas, kurių nariai dabar, galima sakyti, yra netekę pilietinių teisių ir net pačios laisvės bei asmeninio saugumo, o taip pat bet kokio normalaus, saugaus, nekontroliuojamo ryšio su

Krikščionybės centru net slapčiausiuose sąžinės dalykuose. Jie yra apimti nerimo, kad yra likę beveik vieni ir taip dažnai visų apiešti!

Po šv. Petro Bazilikos kupola, kur lūpomis maldininkų iš visų laisvų kraštų ir įvairiausiomis kalbomis nuskambėdavo tos pačios džiaugsmo giesmės ir prasiširdavo tas pats tikėjimo entuziazmas, anų vieta liko tuščia. Tokia pat įskaudinti tuštuma liko širdyje mūsų, kaip visų Tėvo, o taip pat širdyse visų tikinčiųjų, kuriuos jungia tas pats tikėjimas ir ta pati meilė. Bet anų buvimas, kurio čia taip buvo pasigęsta, visdėlto buvo nemažiau jaučiamas, ypač tais momentais, kada nesuskaitomose miniose, išpažįstančiose savo katalikiškąjį tikėjimą, atrodė, plaka viena širdis ir reiškiasi viena siela, jungianti visus į neapčiuopiamą, bet tikrą vienybę.

Aniems visiems Kristaus išpažinėjams, nekaltai sukaustytiems matomomis arba nematomomis grandinėmis, kenčiantiems dėl Jėzaus vardo panieką (Apd. 5, 41). Šv. Metams besibaigiant susigraudinę siunčiame mūsų prielankų ir tėvišką sveikinimą. Telpa į širdis, kur, teprasiveržia pro jų kalėjimų sienas, pro spygliuotų vielų užtvartas koncentracijos ir priverčiamųjų darbų stovyklose, ten, tuose tolimuose kraštuose, kur nepasiekia laisvo žmogaus akis, kur viską gaubia klaidi tylą, kurią visdėlto vieną kartą nutrauks Dievo teismas ir bešališkas istorijos sprendimas.

Vardan Jėzaus Mes juos kviečiame didžiavasiškai pakelti savo kančias ir pažeminimus, kas bus ne įkainuojamos vertės įnašas didžiajame maldos ir atgailos žygyje, prasidėsiančiame kartu su šv. Metų pratęsimu visam katalikiškam pasauliui.

Ir jį mūsų maldos iš meilės kilusios, pagal Kristaus, Apaštalų ir tikrų Atpirkėjo sekėjų pavyzdį, teapima ir tuos, kurie šiandien tebėra dar persekiojamųjų eilėse.

III.

Kai žvelgiam į ateitį, pirmiausia iškyla kiekvieno krašto vidaus taikos problema. Kova už būvį, susirūpinimas dėl darbo ir dėl duonos suskaldo žmones į

priešingus frontus, nežiūrint, kad jie gyvena ant tos pačios žemės ir yra sūnūs tos pačios tėvynės. Iš vienos ir iš antros pusės jie teisėtai reikalauja, kad būtų traktuojami ne kaip daiktai, bet kaip socialinio gyvenimo veiksniai, ypač valstybinio gyvenimo ir tautinės ekonomijos plotmėje.

Dėlto daug kartų ir vis įskamiau mes skatinom kovoti prieš nedarbą ir dėti pastangas geresniam socialinio saugumo įgyvendinimui, nurodymai tai kaip būtiną sąlygą, įgalinančią suvienyti į vieną organizmą visus tautos narius: aukštųjų ir žemųjų sluoksnių.

Tai, gal drįstų girtis tarnaujantis vidaus taikai tas, kuris grupėse, prieštaraujančiose jo asmeniškiesiems interesams, norėtų egoistiškai įžiūrėti visų sunkumų šaltinį ir atstatymo bei pažangos stabdį?

Gal drįstų girtis tarnaujantis vidaus taikai tos organizacijos, kurios gindamos savo narių interesus, nesivaduoja teisės normomis ir bendruoju labu, bet savo organizuota jėga išnaudoja silpnumą kitų, kurie nėra taip gerai organizuoti, arba remiasi teise ir bendrąjį labą stato aukščiau už fizinę jėgą?

Dėlto vidaus taikos tautos tegali tikėtis tik iš tų valdančiųjų ar pavaldinių, vadų ar jų pasekėjų, kurie — gindami savo pačių interesus bei nuomones, neužsispiria ir nesusisimulka savo pačių pažiūrose, bet moka praplėsti savo akiratį ir prisitaikinti su savo siekiamais prie bendrojo gėrio. Jei daugelyje kraštų skundžiamasi apgailėtina jaunosios kartos nesidomėjimu viešojo gyvenimu, tai ar tik nebus viena iš priežasčių, kad ji permaži ir perretai turėjo šviesių ir patrauklių žmonių pavyzdžių?

Po neginčytinų politinių ir ekonominių sunkumų skraiste slypi dar didesnis dvasinis ir moralinis skurdas: daugybė siaurapročių ir dvasiškai nusigyvenusių, savanaudžių ir karjeristų, kurie arba apsigaudami arba būdami persilpnūs, pasiduoda masių vilionei, gatvės agitacijai ir jausmų svaiguliui. Vieni jie nežengty nė žingsnio, nors to nemato. Tikrų krikščionių pareiga yra žygiuoti priekiu Dievo rodo-

Amerikiečiai kariai traukiasi sniego užpustytu ir apledėjusiu keliu.

AR IŠSIKELS ČIANGKAIŠEKAS I ŽEMYNĄ?

„The New York Times“ rašo, kad taip. Pagal Formozos gubernatoriaus K. C. Wu pareiškimą, Kinijos nacionalistų kariniai daliniai darysį invaziją į komunistų pagrobta žemyną apie 1951 m. kovo mėnesį. Išsikėlimas bus vykdomas su pilnu pritarimu, pagalba ir parama JAV ir kitų demokratinių tautų.

Gubernatorius Wu teigia, jog Jungtinių Tautų vedami pasitarimai ir ieškojimas vienos ar kitokios išeities užbaigti Korėjoje kovas neduos jokių vaisių, nes kinų komunistai nemanoma keisti savo planų, kuriuose yra numatyta laikyti priėjus Azijoje didesnę dalį JAV kariuomenės.

Esą, Korėjos karo dabartinės pasekmės visiškai priklauso nuo Peipingo lyderių, kurie, reikia manyti, iki sausio mėn. pabaigos įjungs į tą patį kompleksą ir kitus Tolumų Rytų krizės reikalus. Jis tikisi pagsausėjimo kinietiškių „savanorių“ Vietnamio revoliucionierių eilėse Indokinijoje ir, galimas daiktas, Hong Konge. Jeigu generalinis Hong Kongo užpuolimas ir neįvyks, visiškai pradžioje 1951 m., tai jis tikrai įvyks ligi liepos mėnesio. Pasak gubernatorių Wu, per

tą laiką Peipingas turės didelę darbųmetę.

Gubernatorius Wu pranašavimai ligi šiol buvo teisingi. Dar 1950 m. sausio mėn. jis teigė, jog komunistai šiais metais nesikesins paimti Formozos salą, tačiau smogs savo arba inspiruotomis jėgomis kitose dviejose arba net trijose vietose. Taip ir įvyko. Numatoma Korejoje konflikta gub. Wu atspėjo penkis mėnesius anksčiau prieš karo pradžią.

Kaip milicijos komandierius Formozoje ir nacionalistų kabineto narys, gubernatorius Wu turi savo žinioje visus karinės žvalgybos planus, kurie, pasirodo, būna gana tikslūs.

— Prie gautų žvalgybos duomenų, nuolat aš prijungiu dar savo nuomonę. Pav., aš pasistatau sau klausimą: „Ką darčiau, jeigu man būtų vesti komunistinio Peipingo politiką?“ Ir, tokiu atveju, mano galvojimas nuolat sutampa su peipingiečių...

Gubernatorius Wu turi savo samprotavimų ir apie invazijos sekmę. Minkščiausia vieta jis numato Amoy sritį. Vėliau sektų Fukien pakraštys, Swatow regionas ir kitos vietovės. Ypač paskutinią vietovę esanti ir nūdien užplūsta

antikomunistiniais partizanais ir sukilusiais ūkininkais. Per tenai, esą nebūtų labai didelio vargo su 100,000 karių pulti ir atsiimti Cantoną. Be to, nacionalistai galėtų smogti Vakarinės upės slėnio kryptimi, iš kur būtų nesunku atkirsti komunistų tiekimo linijas į Vienamį.

Svarbiausi faktoriai išsikėlimo ir invazijos pasisekimo, esą, yra du: maistas ir kariniai reikmenys. Jeigu jų bus galima gauti iš demokratinių kraštų, invazijos sekmė galėtų būti garantuota. Išsikėlimas su 100,000 kariuomenės, tučtuojau esą būtų galima surinkti kita tiek vyrų žemyne.

Pagal nacionalistinės žvalgybos žinias, ir komunistai invazijos tikisi ir jie maną atsiųsti ties Yangtze upe. Tačiau Wu tuo netiki. Jis galvoja, jog komunistai gerai galėtų įsitvirtinti tik pietvakarių Kinijoje, kalnuotuose rajonuose, kaip buvo daroma kovojant prieš japonus. Jis esąs tikras, jog komunistai turėtų pietryčius užleisti nacionalistams.

— Tačiau, jeigu komunistai ir užleis kalbamas sritis mums, teigia gub. Wu, tai, pasitraukdami, jie išvežtų ir gyventojų maistą. O tai sudarytų mums didelę problemą

LIETUVIAI PASAULYJE

Ludwigsburge, perkėlus emigracine stovyklą į kitas kareivines, labai susijauė visų emigracija. Viskas nuostabiai ilgai tęsiasi. Gyventojai gyvenami keliose patalpose, turi toli vaikščioti per lietuvių valgyklą, į informaciją ir kitas įstaigas. Šiuo metu stovyklos policijos šefu paskirtas lietuvis. Administracijoje dirba ir daugiau lietuvių.

Ingolstadte IRO organizuoja mašinraščio ir anglų kalbos kursus, kurie nuo gruodžio 1 d. pradėjo veikti. Iš Traunsteino į juos nuvyko p. A. Griniene su 6 mergaitėmis.

Lietuvių Salpos Draugija Melbouse deda pastangas suorganizuoti lietuviškas pamaldas, išplatinti spaudą, kad kiekviena šeima turėtų bent vieną lietuvišką laikraštį. Taip pat ji nori įkurti lietuvišką biblioteką. Draugija padarė žygių, kad lietuvių seneliai būtų sugrupuoti ir nebūtų tokie vieniši.

Dail. A. Galdikas buvo išvažiavęs į Prancūzijos Rivierą. Dabar vėl grįžo į Paryžių ir vėl kuria. Nežiūrint nemažos metų naštos, labai intensyviai su nauju gyvybingumu piešia. Jo kambariai yra viršutiniame meno galerijoje.

Strasburge, Europos jaunimo suvažiavime lietuvių katalikų žmonių maitinimu. Todėl, esą, yra tikra, jog nacionalistai turi smogti dar prieš „harvestą“. Jis mano, jog demokratinės tautos ir negalės laukti ligi vadinamo „didžiojo harvesto“, kuris, įvyksta rugsėjo mėn., neparėmusios nacionalistų. Jis mano, jog reikėtų invaziją pradėti prieš „mažąją darbųmetę“, kuri įvyksta gegužės mėn. Toks reikalo sprendimas padėtų išvengti maitinimosi krizės.

Wu teigia, jog Orientas — Tolimieji Rytai laukia kietų sprendimų ir, jeigu tie sprendimai ateis greičiau, bus visiems geriau. To esą laukia ne tik Azijos, bet ir Europos tautos.

Kaip matome, kinų nacionalistai pradėjo gana drąsiai kalbėti.

Prans Alšėnas

likišką jaunimą atstovavo B. Šlepetytė - Venskūnienė. Suvažiavime dalyvavo: Austrijos, Belgijos, Čekoslovakijos, Luksemburgo, Lietuvos, Rumunijos, Prancūzijos, Olandijos, Šveicarijos atstovai.

Britanijos vyriausybė parengė naują planą DP įvažiavimui. Lapkričio 17 d. atvyko iš Vokietijos pirmasis transportas 2000 DP visokių tautybių.

Latvių tautinė šventė Londone buvo iškilmingai paminėta. Iškilmėse dalyvavo Lietuvos ministras B. K. Balutis, diplomatinės šefas St. Lozoraitis, Lietuvių Sąjungos kūrėjas P. Varkala ir D. B. L. S-gos pirmininkas M. Bajorinas.

Stasys ir Margarita Kavaliauskai, iš Anglijos išvyko į Argentiną pas savo tėvus. St. Kavaliauskas, dirbdamas įvairius sunkius darbus, sugėbėjo Anglijoje baigti inžineriją. Halifaxo Lietuvių Sąjungoje jis buvo vienas iš veikliausių narių, jai pirmininkaudamas, suorganizavo sportininkus, tautinių šokių grupę.

Bradforde, lietuvių scenos mėgėjai, pasivadinę „Vaidilos“ vardu, sudaro grupelę, kuri sumaniai ir kūrybingai reiškiasi. Paskutiniu metu jie suvaidino Šilerio „Klasta ir meilė“.

Belgijoje gyvenę lietuvių nori iš ten emigruoti. Šiuo metu tėra vienintelė galimybė vykti į Kanadą. Kalėdų proga jie rengia dovanų siuntinėlį, kuriuos pasiuntė į Gautingo sanatoriją Vokietijoje lietuviams ligoniams.

Iš Limburgo kasyklų vis daugiau lietuvių atsikelia į Liežų, kur galima rasti geresnį ir pelningesnį darbą. Su šeimomis išsikelti daug sunkiau, bet viengungiai daugumoje dabar buriasi Liežė.

Salezietis kun. Ant. Tarnavicius mokytojaus savo vienuolijos mokykloje Lisabonoje.

Tame pačiame mieste dirba ir kitas lietuvis kunigas salezietis — Augustinas Sabas. Lisabonoje jis dėsto prancūzų kalbą, o Estroly — anglų.

Bolševikus vadinkime buožėmis

J. Tauras

KAZIMIERAS. — Sakyk, Jonai, kodėl bolševikai Lietuvos ūkininkus pravedžioja buožėmis?

JONAS. — Mat, Rusijoje ūkininką jie pravedžiojo „kulak“, tai išvertus tą žodį į lietuvių kalbą, reiškia kumštis. Šitokių vardu vadinti mūsų ūkininkus jiems buvo nepatogu, tai parinko žodį „božė“. Tas žodis labai negražiai skamba. Pietų Lietuvoje tas žodis buvo vartojamas net keiksmui, o šiaip buožė reiškia storąjį tam tikros lazdos galą ir spragilo smogiamąją dalį.

PETRAS. — Tai bolševikus Lietuvoje vadinkime buožėmis. Jie kaip tik yra smogikai, o jų ženklas kūjis ir yra buožė.

JONAS. — Sutinku, nes žodis „bolševikas“ atsirado tik tada, kai jie socialdemokratų partijai sudarė didžiąją, storąją dalį. O kūjis tikrai yra buožė.

KAZIMIERAS. — Man labai nepatinka, kad mūsų spaudoje rašydami apie kokį nors bolševiką, prieš jo pavardę deda pilną ar sutrumpintą žodį „draugas“. Argi galima taip niekinti tą gražų lietuvišką žodį. Ir keistai skamba, kada mes savo priešus pavadiname draugais.

JONAS. — O mane tiesiog pikтина mūsų spaudos apsilėdimas — vadinti didžiausią pasaulio kraugerį Staliną tėvų ir mokytojų. Kartais tuos žodžius suima į kabutes, bet kai balsai skaitoma, tai klausytojai tų kabučių nemato.

Tėvas yra šventas ar labiausiai gerbiamas žodis. Šiuo žodžiu mes pradedame maldas, vadiname Kat. Bažnyčios galvą, dvasiškius ir tt. Tai argi galima tą žodį taip paniekinti. Mokytojas taip pat yra vienas iš garbingiausių žodžių. Labai skaudu, kada jis yra šitaip niekinamas.

PETRAS. — Aš nesuprantu, koks yra reikalas po bolševikų letena kankinamų žmonių gyvenimą vadinti bolševikišku rojumi. Juk ten yra pragaras, ne rojus. Tai ir vadinkime pragaru.

JONAS. — Aš dar turiu priekaištų mūsų spaudai dėl paveikslų. Kaip dažnai tenka laikraščiuose matyti Stalino, Molotovo, Tito ir kitų komunistų foto nuotraukų. Jų karikatūras matyti — kitas reikalas, bet tų žmogžudžių foto nuotraukas rasti laikraštyje — labai nemalonu. Žinoma, pačiam laikraščiu gamintis naujus paveikslus brangiai kainuoja, bet yra įtarimo, kad komunistų propaganda pasiekia ir tas bendroves, kurios specialiai gamina paveikslus spaudai.

KAZIMIERAS. — Tai reiktų suorganizuoti tokią lietuvišką bendrovę arba pakelti laikraščio prenumeratos kainą. Man labai patinka „Lietuvių Dienos“ iš Kalifornijos. Iš kur tas laikraštis gauna tokių gražių paveikslų.

JONAS. — Paveikslai yra to laikraščio pirmoji paskirtis. Jie tikrai gražūs. Bet aš pasigendu foto nuotraukų, kurias turėtų dėti visi mūsų savaitraščiai ir dienraščiai. Aš prenumeruoju daug mūsų laikraščių, bet retai randu juose foto nuotraukų tų mūsų visuomenės darbininkų, kurie dabar dirba patį svarbiausią mūsų tautos darbą. Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas su Vykdomąja Taryba, Amerikos Lietuvių Taryba, laikraščių redakcijos ir kitos mūsų organizacijos sunkiai dirba labai svarbų darbą. Mes džiaugiamės turėdami šias organizacijas, labai aukštai vertiname jų vadovus ir bendradarbius, tai būtų labai malonu susilaukti spaudoje ir jų foto nuotraukų.

„ŽVAIGŽDĖ“

Skaitykite ir Platinkite Jėzaus Širdies Pasiuntinį

Kaina „ŽVAIGŽDĖS“ \$2.00. Užsienyje \$2.50

Adresas: „ZVAIGŽDES“ ADMINISTRACIJA
488 E. Seventh St., So. Boston 27, Mass.

mais keliais, tvirtai laikantis amžinųjų principų, su nepalaužiamu pasitikėjimu dieviškąja Apvaizda. Štai čia glūdi tikrasis vidinis tautų skurdas, kai to nepaisoma.

Kaip grybas naikina namą iš vidaus, jį padaro netinkamą jau prieš tai, kai pasirodo iš lauko. Lygiai taip pat, jau nuo seniai prasidėjęs esminis kapitalistinės santvarkos pasikeitimas, karo metu tik pagreitėjo. Šimtmečiais pavergtos tautos skina kelius į nepriklausomybę; kitos, iki šiol buvusios privilegijuotoje padėtyje, stengiasi naudodamos senas ir naujas priemones išlaikyti savo pozicijose. Vis kylantis ir besiplėčiantis socialinio saugumo troškimas yra tai ženklas žmonių būklės, kurioje daug dalykų, anksčiau buvusių ar atrodžiusių pastoviais, šiandien pasidarė trapūs ir netikri.

Kodėl gi šie, visiems bendri, aplinkybių sukurti pavojai ir netikrumai nesudaro paskirose tautos žmonių solidarumo? Argi šiuo atžvilgiu darbdavio rūpesčiai nėra tuo pačiu rūpesčiai ir jo darbininkų? Argi ne visuose kraštuose pramoninė gamyba yra aukštai surišta tarpusavio įtaka ir paskirtimi su žemės ūkio gamyba? O jūs, jūs, kurie liekat nejautrūs nedaliai pabėgėlio, be pastogės klaidžiojančio, argi neturite jaustis su juo solidarūs, kai jo dabartinė nelaimė gali greit virsti jūsų pačių? Dėlko solidarumas tas, kurie neranda ramybės ir yra pavojuje, neturėtų tapti visiems keliu, kuriuo galima pasiekti išsigelbėjimo? Kodėl ši solidarumo dvasia neturėtų būti natūralios socialinės tvarkos pagrindas savo trijose esminėse formose: šeimoje, nuosavybėje ir valstybėje, kad įgalintų pasiekti bendradarbiavimo prietaikyto dabartinės sąlygom? Mūsų sąlygomis, kurios nežiūrint visų sunkumų, yra visdėlio Dievo dovana krikščioniškosios dvasios, sustiprinimui.

IV.

Žmonės, į šio krikščioniško supratimo, yra arba akiai prisirišę prie praeities, arba fanatiškai užsispyrę. Jie visa aukoja dažnai chimeriškam ateities sta-

bui, amžinai nepatenkinti dabartimi: štai didysis pavojus vidiniam tautų sugyvenimui ir drauge jų išoriinei taikai.

Cia nekalbame apie užpuolėją, kuris ateina iš toliau, didžiudamasis savo jėga, niekinančia betkokią teisę ir meilę. Tačiau ir jis tautų krizėje, stokoje dvasinio ir moralinio tautų ryšio, randa sau geriausį ginklą ir tarsi savo pagelbinius būrius užpultos šalies viduje.

Taigi reikia, kad tautos atmetų apgaulingus motyvus arba pasenusias idėjas, gundančias statyti politines bei ekonomines kliūtis vidiniam kitų tautų sutiprėjimui, nematant arba nepaisant visiems bendro pavojaus.

Reikia, kad jos suprastų, kad tikriausi ir ištikimiausi sąjungininkai yra tie, kurie galvoja krikščioniškai arba bent tiki į Dievą. Tai turi reikšmės ir viešiams tarpusavio santykiams, o ne vien tik tautiniams bei politiniams interesams.

Šiuos įspėjimus Mums diktuoja tie nesupratimai ir tas neryžtingumas, kuris pastebimas ir nuosirdžių taikos draugų tarpe didelio pavojaus akivaizdoje. Trokšdami gero visoms tautoms esame tikri, kad nėra kitos priemonės taikos apginti ar patvariau ją atstatyti, kaip tik glaudi vienybė visų savo ateitį kuriančių tautų, sujungtų pasitikėjimu ir tarpusavio pagalba.

Deja, paskutiniu metu visą tarptautinę bendruomenę dalijanti į dvi priešingas dalis susiskaldymo linija darosi vis gilesnė ir pasaulio taiką ištato didžiausiam pavojui. Pasaulio istorija dar nežino didesnės nesantaikos, kaip dabartinė, kuri yra taip išsiplėtusi, kaip yra platus pats žemės rutulys. Mūsų dienomis kare pasirodė tokie visą naikina ginklai, kad žemė liktų „innanis et vacua“ (Cen. 1, 2), tyrlaukiai ir chaosas, panašūs į dykumą, tik ne į tą, kuri buvo pasaulio kūrimo rytmetys, bet į tą, kuri primena žemės sunaikinimo saulėleidį. Visas tautas ištiktų karo sunaikinimas. Konfliktas išsiplėstų net tarp to paties krašto žmonių, ištatydamas didžiau-

siam pavojui pilietines institucijas bei dvasines vertybes, nes šiuo momentu tie patys nesutarimai yra persunkę visus sunkiausias problemas, kurios anksčiau galėjo būti sprendžiamos nepriklausomai viena nuo kitos.

Baisus pavojus, kuris kybo virš mūsų galvų, įsakmiai reikalauja išnaudoti kiekvieną palankią aplinkybę, kad išmintis ir teisingumas triumfuotų sugyvenimo ir taikos ženkle. Jais tebūnie naudojamas, norint atgaivinti draugiskumo ir pagarbos jausmus visoms tautoms, kurios nuosirdžiai siekia ramybės ir taikos. Vėl teisišviešpatauja tarptautiniuose santykiuose tarpusavio pasitikėjimas, kurio sąlyga yra intencijų grynumas ir garbingos diskusijos. Teatsidaro užvaros, tesulūžta gretos, tebūnie leista kiekvienai tautai laisvai žvelgti į visų kitų tautų gyvenimą, tebūnie panaikintas tas kaikurių kraštų atskyrimas nuo likusio civilizoto pasaulio, taip labai nuostolingas pasaulinei taikai.

O kaip norėtų Bažnyčia prisidėti prie kelio išlyginimo šiam tautų sugyvenimui! Jai nereikia Rytai ir Vakarai priešingų principų, bet dalyvauja bendrame paveldėjime, kurį visi kūrė bendromis jėgomis ir yra pašaukti bendrai kurti ateitį. Savo dvasinės misijos jėga ji yra visų tautų motina ir visų tų, kurie ieško ištikimos tautininkės ir išmintingos vadovės.

Yra didžiausia neteisybė, kai iš gerai žinomos pusės Mums primetamas kaltinimas, kad norime karo ir kad tuo tikslu bendradarbiaujame su „imperialistinėmis“ galybėmis, kurios, kaip tvirtinama, siekia daugiau masinio žudymo karinių priemonių jėga, negu teisės įgyvendinimo.

Ką kitą Mes galime atsakyti į tokį skaudų įžeidimą, jei ne tai: perkratykite dvylika praėjusių Mūsų Pontifikatų metų, išstikite kiekvieną Mūsų lūpmis pasakytą žodį, kiekvieną iš Mūsų plunksnos išėjusių sakinių — jūs nerasite nieko, kaip tik paraginimus taikai. Prisiminkite ypatingai fatališką 1939 m. rugpjūčio mėnesį, kada besiplečiant kankinamieji pasaulinio karo baimė, nuo Alkarto ežero krantų kėlėme

Mūsų balsą, saikindami Dievo vardu valdančiuosius ir tautos išspręsti savo nesutikimus bendrais ir legaliais keliais. Nieko nebus neprašta taika, šaukėme, visas gali būti prarasta karu!

Pabandykite visa tai bliviai ir garbingai pasvarstyti ir turėsite pripažinti, kad jeigu tebėra dar šiame prieštaraujančių interesų suskaldytame pasaulyje saugus uostas, kur taikos balandis galėtų ramiai padėti savo koją, jis yra čia, šioje Apaštalyje ir kankiniui krauju pavertintoje vietoje, kur Kristus Vientininkas nežino šventesnės pareigos nei dėkingesnės misijos, kaip būti nepavargstančiu kovotoju už taiką.

Taip darėme praityje. Taip darysime ateityje, kol dieviškajam Bažnyčios steigėjui patiks ant Mūsų silpnų Aukščiausiojo Ganytojo pareigų laikyti didybę ir našta.

Ilgas, sunkus, pilnas spyglių ir erškėčių yra kelias, vedantis į tikrąją taiką. Tačiau didelė žmonių dauguma yra pasiruošusi pakelti visas aukas, kad tik liktų apsaugota nuo naujo karo katastrofos. Uždavins yra toks didelis, o grynai prigimtines priemonės yra taip menkos, kad mūsų žvilgsniai krypta aukštyn ir mūsų rankos keliai maldai į Tą, Kurs iš dieviškojo spindėjimo nusileido iki mūsų ir tapo kaip „vienas iš mūsų“.

Viespaties galybė, kuri kreipia valdančiųjų širdis, kur Jam patinka, lyg upių krantai savo srovę (plg. Brev. 21, 1), gali sulaukyti audrą, blaškančią valtį ne tik su įbaugintais Petro draugais, bet su visa žmoniškąja. Yra šventa Bažnyčios vaikų pareiga savo maldomis ir aukomis maldauti, kad pasaulio Viešpats Jėzus Kristus, palaimintas amžių Dievas (Rom. 9, 3) nutildytų vėjus ir jūrą ir iškankintai žmonių giminei suteiktų „tranquillitas magna“ (Mt. 8, 25) — didžiąją tikrosios taikos ramybę.

Su šiomis mintimis teikiame iš širdies Apaštališkąjį Palaiminimą jums, mylimieji sūnūs ir dukterys, ir tiems, kurie plačiau pasaulyje klausia Mūsų balso.

Amerikos Lietuvių ŽIDINIUOSE

Lietuvių Dienos apyskaita

Mahanoy City, Pa.

Praėjusių metų gruodžio 28 d. įvyko 36-tosios Lietuvių Dienos Valdybos susirinkimas šv. Juozapo klebonijoje, Mahanoy City, Pa. Šeimininkas kun. klebonas Pijus Česna labai gražiai priėmė svečius. Susirinkime dalyvavo šie rengimo komiteto nariai: pirm. — kun. Pijus Česna, šv. Juozapo parapijos klebonas, Mahanoy City; raštininkas — kun. Petras Povilas Laumakis, šv. Kazimiero par. klebonas, St. Clair; izdininkas — kun. Kazimieras Rakauskas, šv. Juozapo par. vikaras, Mahanoy City; kapelionas — kun. dr. Klemensas Batutis, šv. Petro ir Povilo par. klebonas, Tamaqua; programos vedėjas — kun. Jeronimas Bagdonas, šv. Vincento par. vikaras, Girardville; "auto" ženklių komiteto pirmininkas — kun. Jonas Lukšys, šv.

Jurgio par. vikaras, Shenandoah, Pa. ir spaudos delegatas — kun. Juozas Neverauskas, šv. Jurgio par. vikaras, Shenandoah, Pa. Buvo atvykęs ir svečias kun. Geraldas, pasijonistų misijonierius.

Metinę finansinę apyskaitą padarė izdin. kun. Rakauskas. Apskaita buvo priimta. Viso pelno buvo \$1,125.00.

Pelnas buvo paskirstytas į tris dalis, būtent: \$375.00 šv. Pranciškaus Seserims, Pittsburgh, Pa.; ir \$375.00 Seserims Jėzaus Nukryžiuotojo, Elmhurst, Pa.

Šia proga 36-toji L. D. Valdyba nuoširdžiai dėkoja visiems, kurie kokių nors būdu prisidėjo prie pasisekimo Lietuvių Dienos, kuri buvo laikoma Lakewood Parke, rugp. 15 d., 1950 m. Lai Gerasis Dievas šimteriopai laimina visuomenę, kuri taip duosniai rėmė tą gražią pramogą. J.N.

Pašnekesys su lietuviu paštininku

Stoughton, Mass.

Skubinu aną dieną į krautu-

— Labą dieną! — lietuviškai pasveikino mane.

Atsisuku. Didžiausį krepšį laišku nešinas eina paštininkas.

— Būsit turtingas, — atsakiau. — Nepažinau iš pirmo karto. Daug turite darbo?

— Švenčių metu labai daug. Reikėjo samdyti net keletą viršetinių išnešiotųjų.

— Kiek per vieną dieną išnešiojat? —

— Per Kūčias virš 49,000!

— Miestely, kur nėra 12,000 gyventojų, tai nemažai, — pastebėjau. — O kiek bendrai per šventes susidaro?

— Šiais metais 251,654.

— Negali būti!

— Tikrai!

— Ar senai tarnaujate?

— Jau treji metai.

— Ar Tamsta vietinis iš Stoughtono?

— Gimiau Montelloje. Ten ir aukštesniąją mokyklą baigiau ir pradėjau mokytis paštininko darbo. Patiko. Dabar jau ketvirtį metų gyvenu Stoughtone, 26 Ash St.

— Vedęs?

— Taip. Žmona nelietuvė. Turiu ir sūnų Ronaldą.

— O jūsų pavardė tai ir primiršau...

— Frank Lelakes (Leleikis) — atsakė ir nuskubėjo su dideliu ryšuliu laišku.

— Matysimės! — pratariau jam nueinant.

Tiek laišku stačiai neįtikėtina. Bet greitai įsitikinau. Turėjau užsukti pas p. Savickus ir susitarti dėl Brocktono koncerto. Įėjau į trobą ir nustebau: visų durų staktos nukabintos įvairių įvairiausių atvirutėmis Kalėdų sveikini-

mais...

— Atsiprašau už nemandumą, bet išsiu ir suskaitysiu — pasakiau ir suskaitysiu 161!

— Čia dar nevisos — juokdamas tarė šeimininkas. — Štai dar krūva ant piano. Suskaitysiu ir jas. Jei nesuklydau — viso buvo 181.

Lietuvis mes irgi rašydavom švenčių proga sveikinius. Jei kas gaudavo 10-20, tai buvo labai daug. Bet gauti 181! Supratau, kodėl reikėjo net viršetinių tarnautojų samdytis. Juk Stoughtoną švenčių laikotarpy pasiekė 251,654 laišku.

— Mik.

STOUGHTONO ŽINIOS

■ Paskutinis surašinėjimas užregistravo 264 šeimas (ir pavieniai), iš viso 574 lietuvių. 18 lietuvių yra vedę nelietuvaites, 36 lietuvių ištekėjo už nelietuvių, 46 šeimos (96 asmenys) yra lenkuojantieji. Tikrų lenkų būtų tik 6-7 šeimos, o kiti yra sulenkėję lietuviai ir baltagudžiai; pav. Gilis, Doda, Palaima... Pavardė labai lietuviškos, tik dėl tam tikrų priežasčių save laiko lenkais.

■ 1950 metais gimė (tarp liet. lenkų) 3: Nijolė Paškauskaitė, 256 Canton St., Kazimierz Pawlowski, 430 School St. ir Silva.

Vedė: Stanley Gill (vedė neliet.) ir John Rokoski (vedė neliet.).

Mirė Thomas Žuransky, Pearl St. 483; Charles Walont 225 School St.; Charles Yurcus, 293 School St.; Yulevich Yurgelevich (sunkvežimio užmuštas) Rafallo ir Ida Remkus, 30 Station St.

■ Gerai pavyko tradicinis Naujų Metų sutikimas "National Lithuanian Hall". Buvo svečių iš Kanados, Norwood, Canton, So. Boston, Brockton. Dalyvavo lietuvių, lenkų, rusų, vokiečių, airių, italų...

— Mik.

PROGRAMINĖ KALBA

Neseniai išrinktas vieno miesto mayoras padarė spaudai tokį pranešimą: "Aš esu pasiryžęs pastatyti naują kalėjimą iš plytų seno kalėjimo, kuriame bus dar laikomi kaliniai, kol statysime naują kalėjimą, į kurį perkelsime kalinamuosius, kai grįšime seną kalėjimą".

Iš ALRK Federacijos veiklos

Sveikinimai tebeplaukia

Lietuvių Katalikų Federacijos kongresas buvo prieš apie trejetą mėnesių, tačiau vis dar gaunama gražių atsiliepimų apie jo darbą.

ALRKF sekretoriatas praneša, kad yra gauti gražūs atsakymai į sveikinimus iš prez. Trumano, Apaštališkojo Delegato Vašingtone, J. Em. kardinolo Samuel A. Stritch ir kitų.

Popiežiaus Pijaus XII laiškas

Šiomis dienomis ALRKF pirmininkas Stasys Pieža gavė laišką iš Vatikano, kuriuo Jo Šventenybė Popiežiaus Pijaus XII siunčia mūsų Federacijai specialų palaiminimą. Šį laišką, tiek Fed. valdyba, tiek organizacijos nariai labai vertina ir brangina. Laiško turinys yra toks:

"Jo Šventenybės Valstybės Sekretoriatui šventasis Tėvas įsakė pranešti apie gautąjį iš Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijos nuolankų laišką, išreiškiantį Jam dėkingumą ir ištikimumą ir turi malonumą pranešti, kad Jo Šventenybė šilta vertina pagarbos ir prisirišimo sentimentus, kurie įkvėpė šį malonų gestą, nuoširdžiai suteikia valdybai ir nariams savo specialų Apaštališkąjį Palaiminimą".

Apie šį laišką sužinojo ir kai kurie katalikų dieceziniai laikraščiai. "The New World", Chicago arkiadijejos organizacijos, net pasikalbėjimą su Federacijos pirmininku ta proga padarė ir atspausdino, paliesdamas ir kitus mūsų svar-

biuosius visuomenės reikalus.

Katalikų Akcijos vėjus

ALRKF pirmininkas S. Pieža pranešė valdybos nutarimą pagaminti Lietuvių Katalikų Akcijos medalį ir jį duoti tiems lietuvių mokyklų mokiniais, kurie parašys geriausią rašinėlį šiuo klausimu: "Kodėl aš didžiuojus būdamas kataliku?"

Toks konkursas būsiąs prarastas Federacijos planuojamo vėjus metu. Reikia manyti, kad ir šventojo Tėvo specialus palaiminimas, ir katalikų (angliškųjų) laikraščių palankūs atsiliepimai apie mūsų vyriausiąją organizaciją, ir patsai reikalingi šiais didesėmis krizės laikais būti vieningais ir organizuotais, mus visus paskatins vėjus metu pasidaruoti, kad ALRKF išaugtų dar stipresnė, gausingesnė ir daugiau darbų nudirbtų Dievui ir Tėvynei.

ALRKF sekcijos

ALRKF turi kelias garbin-gas sekcijas, būtent: Lietuvių Kultūros Institutas, Centralinis Lietuvių Knygynas ir Archyvas, Pedagoginė Lituanistikos Taryba ir visus kilnius Katalikų Akcijos darbus finansuojantis Lietuvių Katalikų Akcijos Fondas, kurio vėjus netrukus ir turės prasidėti.

Pažymėtina, kad ALRKF turi ir savo Tarybą, kurią sudaro: Fed. valdyba, centrinių organizacijų pirmininkai ir sekretoriai, katalikų laikraščių redaktoriai ir ALRKF apskriečių pirmininkai ir sekretoriai.

Autobusas persmeigė ir sugriovė trijų butų namą (Bronx, N. Y.)

NEI VIENA AUKA...

pradžią 3 pusl.

tuos pinigų į kišenę sušizė, o laisvos Lietuvos nei buvo. nei bus. Jos ir nereikia vaduoti — ji "laisva". Tai baidyklis balsai, tai balsai žudikams pasidavusiųjų. Kas jų paklausytų, nusi-kaltų savai tautai. Tam vėjus ir skelbiamas, kad galima būtų aptildyti šitie samdyti rėksniai.

Bet jie galutinai aptils tik tada, kai bus laimėta kova su pačiu didžiausiu piktumu — su bolševizmu. Tada jam nebus geležinių uždangų, ir visi, kas tik norės, galės savo akimis pamatyti ir išgirsti, kas ten buvo daroma. Tada paaiškės ir kokia svarbi buvo auka laisvo pasaulio lietuvių, kurie savo lėšomis ar darbu padėjo nuimti žmonėms uždėtus geležinius pančius.

Nelaukime to laiko, kai prakalbės Sibiras ir mus kaltins, kad tik savimi rūpinomės. Geriau tas skundas mūsų tenekaltina. Išgirskime jį jau dabar ir dėkime prie ALT vėjus, kas kuo pajėgia-nių uždangų, ir visi, kas

Mirė K. Deksnys

Bridgewater, Mass.

Š. m. gruodžio mėn. 19 d. su šiuo pasauliu, ištiktas širdies smūgio, atsiskyrė Kazimieras Deksnys sulaukęs 64 m. Vos grįžęs iš darbo, pasi-jautė silpnai, buvo paauktas gydytojas, bet nieko nepadėjo pagelbėti, 10 val. vakaro užmigo amžinu miegu.

Velionis buvo karštas katalikas.

Velionis paliko giliame nu-liūdime žmoną Veroniką Čiopinaitę - Deksniene, sūnus Praną ir Albertą ir dukterį Skolastiką - Shirley gimusius čia, bet išmokintus mylėti lietuvių kalbą ir savo tautą. Du brolius Antaną ir Juozapą JAV ir 2 brolius ir 3 seserys Lietuvoje.

Buvo palaidotas gruodžio mėn. 23 d. su katalikiškomis apeigomis Bridgewater, Mass. kapinėse dalyvaujant skaitlin-gai miniai giminių ir pažįsta-mų kurių velionis dėl nuoširdaus ir sugyvenamo būdo ap-sčiai turėjo.

K. D-tas.

Velionis paliko giliame nu-liūdime žmoną Veroniką Čiopinaitę - Deksniene, sūnus Praną ir Albertą ir dukterį Skolastiką - Shirley gimusius čia, bet išmokintus mylėti lietuvių kalbą ir savo tautą. Du brolius Antaną ir Juozapą JAV ir 2 brolius ir 3 seserys Lietuvoje.

Buvo palaidotas gruodžio mėn. 23 d. su katalikiškomis apeigomis Bridgewater, Mass. kapinėse dalyvaujant skaitlin-gai miniai giminių ir pažįsta-mų kurių velionis dėl nuoširdaus ir sugyvenamo būdo ap-sčiai turėjo.

K. D-tas.

Neseniai įvykė BALF'o Amsterdame skyriaus valdy-bos rinkimai pirmininku ir toliau paliko senąjį veikėją p. Lukšį. Artimiausioje ateityje užsibrėžta padaryti rūbų, avalynės, maisto ir pinigų rink-liaus Vokietijoje vargstantiems šelpiti. Naujai valdybai linkėtina sėkmės.

Prieš Kalėdas įvykusi spaudos savaitė davė tokius rezultatus: parduota 30 knygų, keliolika laudies meno kry-žių, 7 liet. piniginių ir kt. dalykų. Kiek blogiau su naujo-mis laikraščiu prenumerato-mis, bet atmenant, kad Amsterdame nėra didelė kolonija ir negausi tremtiniais, pastarieji daviniai gan patenkina-ni. Piniginė savaitės apyvarta siekia 250 dol. Gautas mažas pelnas skiriamas spaudai remti, likusiems Vokietijoje šelpiti ir kt. reikalingam. Savaitę organizavo vietos ateitinin-kai, kurie veda ir spaudos kioską.

Vyt. Valaitis.

Laiškas "Darbininko"

skaitytojams

Gerb. "Darbininko" skaity-tojai: Aš manau, kad visi esate geri katalikai, tai nepa-mirškite, kad katalikiškas laikraštis yra kiekvienam reikalingas. Visi turime paremti savąją katalikų spaudą. Gerai seniau lietuviai sakydavo, kad kur bendras darbas, ten reikia visiem eiti į talką ir remti tą darbą. Taip yra ir su spauda. Visi kaip vienas rem-kime šį darbą, o turėsimė naudoti sau ir kitiems. Kas dirbate, tai nepagailėkite di-desnės paramos. Aš pirmuti-nis.

Su pagarba

J. Jerusevičius.

Lawrence, Mass.

P. S. Kartu su laišku pri-siuntė \$2 aukos. Labai dėkui. Adm.

SKAITYKITE IR REMKITE LIETUVIŠKĄ KNYGĄ

Sąrašas pažymėtos knygos labai atpigintos

- METRASTIS, išleistas Tėvų Pranciškonų šventųjų Me-tų proga. Si įdomi 224 psl. knyga liečia pačius aktu-aliausias lietuvių tautos religinius ir kultūrinius klausimus. Joje yra daug beletristikos ir poezijos. Kainavo \$2.50, parduodama \$1.00
- KUR BAKČE SAMANOTA, Ant. Vaičiulaitis. Beletris-tikos kūriny. 238 psl. Išeido Kultūros Institutas. Kaina \$2.00
- NEMUNO ILGESYS, J. Aistis. Nauja eilėraščių knyga. Išeido TT. Pranciškonai. Kaina 50c.
- POEZIJA, Jurgis Baltrušaitis. Išeido Kun. Pr. Juras. 270 psl. Kaina \$1.00
- KVIESLYS I LAISVĘ, Jonas Kmitas. Eilėraščių knyga. 352 psl. Kaina \$1.00
- VYTIS IR ERELIS, Jonas Kmitas. Apysaka. LDS leidi-nys. 576 psl. \$1.00
- VAI LĖKITE DAINOS. Paruošė Kun. J. Dabrila. Išeido Kun. P. Juras. Idėta 200 gražiausių dainų. Kaina \$1.00
- LIETUVIŲ KALBOS GRAMATIKA. Paruošė Kun. Dr. J. Starkus. 208 psl. Kaina \$1.50
- ANGLISKAI - LIETUVISKAS ŽODYNAS. Paruošė A. Herlitas. 400 psl. Kaina \$3.00
- NAUJAS TESTAMENTAS. Vertė Arkivysk. Juozapas Skvireckas. Išeido Kun. Pr. Juras. Kaina \$2.00
- Audeklo apdarais \$3.00
- SVENTŲJŲ GYVENIMAI. Išeido Kun. Pr. Juras. Kiek-vienai metų dienai skiriamas vieno šventojo aprašymas. Knyga paveiksluota, įršta kietais viršeliais. 936 psl. Kaina \$2.00
- KRISTAUS SEKIMAS, Tomas Kempietis. Iš prancūzų kalbos vertė O. Labanaukaitė. Išeido Kun. Pr. Ju-ras. 424 psl. Kaina \$2.00
- SV. PRANCISKUS ASYŽIETIS, T. Damazas Daveau, O.F.M. Išeido TT. Pranciškonai. Verta įsigyti kiek-vienam, norinčiam susipažinti su šv. Pranciškaus gyvenimu ir darbais. 173 psl. Kaina 50c.
- SV. PRANCISKAUS PĖDOMIS, T. Pr. Bizauskas, O.F.M. Naujas Trečiojo Ordino vadovėlis ir ritualas. 300 psl. \$50c.
- SV. ANTANO PADUVIEČIO GYVENIMAS. Vertė Ant. Vaičiulaitis. Netrukus išeis iš spaudos. Leidžia TT. Pranciškonai. \$1.00
- PRIE VILTIES KRYŽIAUS, Kun. Dr. J. Prunskis. Išeido K. m. Pr. Juras. Zymių asmenų atsivertimai. 142 psl. Kaina \$1.00
- LEKCIJOS IR EVANGELIJOS. Išeido Arkivysk. Juo-zapas Skvireckas. Evangelijos ir lekcijos skiriamos kiekvienam sekmadieniui ir šventadieniui. Kietais viršeliais. Kaina \$2.50
- DIDYSIS RAMYBES ŠALTINIS. Puiki maldaknygė. Surinko ir išleido Kun. P. Juras. Antroji laida. 787 psl. Kaina \$4.00
- RAMYBES ŠALTINIS. Surinko ir išleido Kun. P. Juras. Antroji laida. Maldaknygė yra patogų, puošnias viršelias, rinktinės maldos ir paveikslai. Kaina \$3.00
- ATLAIDŲ ŠALTINIS. Didelėmis raidėmis graži maldaknygė. Surinko Tėvas Kazimieras Kačinas. 574 psl. Kaina \$3.75
- PRANASYSTĖS APIE PASAULIO PABAIGĄ — Kun. P. M. Juras. 111 psl. Kaina \$1.00
- KAIP TAPTI AMERIKOS FILIETU. Klausimai ir at-sakymai anglų ir lietuvių kalbomis. Kaina 25c.

DARBININKAS

366 W. Broadway So. Boston 27, Mass.

WEDDINGS 24 HOUR SERVICE
AVON GREENHOUSES
and FLOWER SHOP
"CLYDE"
FUNERAL WORK CORSES
Tel. Brockton 265
151 E. Main St. Route 28 Avon, Mass.

SACHMATAI

— veda K. MERKIS —

□ Su Newton klubu mūsų šachmatininkai rungtynėsi penktadienį, sausio 12 d. 7:30. So. Bostono Lietuvių Piličių klubas, o sausio 19 d. turės pasikutines rungtynes su Cambridge klubu, pas juos.

□ Boylston klubas įveikė lietuvius sausio 5 d. rungtynėse 4-1 ir tuo būdu užsitikrino sau antrą vietą šių metų Bostono pirmenybėse. Pirmą vietą bus Harvardo universitetas. Kad mūsų šachmatininkai liktų trečioji vieta turi laimėti likusias rungtynes.

Vienintelį tašką prieš Boylston klubą laimėjo A. Keturakis.

□ Toronto Vytis sužaidė pirmenybių rungtynėse su Gambit klubu 3-3.

□ Chicago Grandis šią savaitę rungtynėsi su Southtown klubu.

□ New Yorko LAK žaibo

turnyrą laimėjo Juozas Vilpišauskas, 2 v. Edv. Staknys, 3. Galminas, 4. Trojanas. Repečka ir Paškevičius nebeįėjo į baigmę. Viso buvo 13 dalyvių.

— LAK šachmatininkai išsirikino naują vadovą: Vilpišauskas (pirm.), Stanknys (sekr.) ir Armanavičius (narys).

□ Estas Keres laimėjo Sov. S-gos pirmenybes, surinkęs 11½-5½ taškų. Aronin, Toluš, Lipnickij po 11, Smyslov, Konstantinopolskij po 10, Golemlavski, Flohr po 9, Vladas Mikenas 8½, Bondarevskis — 8 ir kt. mažiau.

□ Vokietis Unzicker laimėjo Hastingso turnyrą Anglijoje su 7-2 taškų, O'Kelly, Rossolimo po 6½, Castaldi, Golembek, Penrose, Thimas po 4½, Barden 3, W. Adams (JAV) 2½ ir Phillips 1½.

PRAŠO PARŪPINTI GARANTIJAS

Šie lietuviai tremtiniai Vokietijoje, neturėdami giminių Amerikoje, prašo gerų lietuvių pagalbėti jiems gauti garantijas atvykti į Ameriką apsigyventi:

A. Gružas, 43 m. amž., nevedęs. Baigęs mokytojų seminariją. Adresas: Dachau, Durgangslager, U. S. Zone, Germany.

M. Mikšas, 42 m. amž., turi žmoną ir du vaikus 10-12 m. amž. Ūkininkas, moka traktorių vairuoti. Adresas: (23) Seedorf, Camp bei Zeven, Germany, British Zone.

Petras Skablauskas, 34 m. amž., ūkininkas iš Joniško. Adresas: Bamberg, Lagarde Kaserne, 4204 Lab. Service Co., Germany, U. S. Zone.

Sofija Duoba, 47 m. amž., dantų gydytoja, bet sutinka ir kitokią darbą dirbti. Turi dukterį žibutę 11 m. amž. Adresas: Sofija Duoba, Munster Westf. H. Auslander Lager, Schiffahrtedamm, British Zone, Germany.

Eduardas Kireilis, 40 m. amž., žmona 26 m. amž., sūnus 1 m., abu darbingi. Automechanikas. Adresas: (13a) Amberg, Leopold Kaserne, Bl. D-21, U. S. Zone, Germany.

M. Galejauskas, 39 m. amž., batsiuvis, pusiau nevaldo kairę koją, bet savo darbą gali dirbti. Adresas: (23) Eversburg b. Osnabruck, Voc. Training Centre, Bl. 29, British Zone, Germany.

Paulina Bernotienė, 45 m. amž., sutinka dirbti bet kokį darbą, darbinga. Adresas: Grafenashau b. Murnau, D.P. Camp., U. S. Zone, Germany.

amž., duktė Rūta 12 m., sūnus Albertas 10 m., duktė Erika 8 m. amž., sūnus Romanas 3 m. amž., darbinga ir gali dirbti bet kokį darbą. Adresas: (13b) Memmingen — Fliegerhorst, Block 3, Zimmer 1, U. S. Zone, Germany.

Filomena Jacienė, našlė, 42 m. amž., duktė Matilda 15 m., sūnus Juozas 3 m. ir duktė Ona 1 m. amž. Adresas: Augsburg Hochfeld, Lith. D. P. Camp, U. S. Zone, Germany.

Stasys Zubrickas, 32 m. amž., sūvėjas, žmona vokiečių, turi du vaikus, žmoną Hedwig, 24 m., sūnus 2 m., duktė 1 m. Adresas: (21a) Augustdorf b. Detmold, Auslander Lager, Bl. 32/5, British Zone, Germany.

Kazys Masiulionis, 40 m. amž., gali dirbti lengvą darbą. Adresas: Gauting T. B. Sanatorium, U. S. Zone, Germany.

BALF Imigracijos Komitetas.

ATVYKO

Apie 1950 m. gruodžio 19 d. laivu "General Sturgis" į New Yorką:

Andrijauskas, Bronius į E. Chicago, Ind.

Baltrušaitė, Magdalena į Worcester, Mass.

Barauskienė, Anastazija į Amsterdam, N. Y.

Bluschie, Greta į Corinth, N. Y.

Filipavičienė, Elena, Dalia, Laima į Cleveland, Ohio.

Florianowicz, Irena į Detroit, Mich.

Babševičius, Ona, Stanisla-va į Schenectady, N. Y.

Šiuos namus, vertus \$10,500 (Arlington, Va.) valstybei padovanojo Miss M. Gruver. Ji pareiškė, kad tai yra "išraiška padėkos už laisvę, kuria džiaugiasi JAV pilietis".

Jonelis, Pranas į So. Boston, Mass.

Jurkauskas, Jonas į Newark, N. J.

Juzaitis, Jonas, Janina, Ramutė, Marija į E. Chicago, Indiana.

Kresnevičius, Andrius, Ursulė į Buffalo, N. Y.

Kurtinaitytė, Ona į Cleveland, Ohio.

Laurinčikienė, Ona į Yonkers, N. Y.

Lucauskas, Antanas į Philadelphia, Pa.

Morkūnas, Viktoras, Valerija į Roslindale, Mass.

Onskaitytė, Anikė į Fremont, Ohio.

Paišys, Adolfas į Sunderland, Mass.

Paliūnas, Kostas, Irena, Brigita - Irena į Detroit, Michigan.

Pliuškevičius, Benediktas į Philadelphia, Pa.

Rastenis, Vincas, Eleonora į Detroit, Mich.

Sakociūtė, Magdalena į Chicago, Ill.

Saulėnas, Juozas, Anastazija, Sofija į Detroit, Mich.

Sitikas, Vacius, Olga į Randolph, Mass.

Stukas, Bronius į New Britain, Conn.

Tatarūnas, Bronislavas, Stanislava, Zuzana į Worcester, Mass.

Tatarūnas, Bronius į Plymouth, Mich.

Tomkevičius, Kęstutis, Marija į Brooklyn, N. Y.

Vetlovas, Aleksandras, Olga, Arkadijus į New York.

Vizgirda, Viktoras, Elena, Rimtautas Senkuc į Rochester, N. Y.

Zaranka, Antanas į Milton, Mass.

Zasčiurinskas, Juozas, Zofija, Vytautas, Antanas į New Haven, Conn.

Apie 1950 m. gruodžio 20 d. laivu "General Ballou" į New Yorką atvyko:

Augulis, Vladas į Chicago.

Bruveris, Antanas į Cicero.

Cirtautas, Kazys į Brooklyn.

Jurgielewicz, Stanislaw, Urszula, Endrik E. į Detroit, Mich.

Kalinauskas, Ursulė į Grand Rapids, Mich.

Kleinas, Mikas, Marta, Zelmą, Hilda į Belvidere, S. Dak.

Kudokienė, Jadvyga, Eugenija į Chicago, Ill.

Lemkis, Martynas, Jadvyga, Lydija į E. St. Louis, Ill.

Papirtis, Mykolas, Hilda į Cleveland, Ohio.

Pikūnas, Justas į Rochester, N. Y.

Ramanauskas, Liūdas į Chicago, Ill.

Ruokis, Valerijonas, Margarita, Alfonsas į Brooklyn.

Sarauskas, Stanislovas į Penn's Park, Bucks Co., Pa.

Silkaitis, Klemensas, Helja, Kristina į Rochester, N. Y.

Sinkevičius, Pranas į Milwaukee, Wisc.

Subotas, Valys į Brooklyn.

Subertas, Aleksas, Rozina į Chicago, Ill.

Taparauskas, Bronius į Detroit, Mich.

Varaneckas, Henrikas į Chicago, Ill.

Žiurinskas, Albinas, Marija, Aldona, Marija, Albinas, Ona į Detroit, Mich.

Apie 1950 m. gruodžio 23 d. laivu "General Blatchford" į New Yorką atvyko:

Apulskis, Pranas į Chicago.

Aukštakalnis, Jurgis į Omaha, Nebraska.

Austynas, Elzė į Chicago.

Bukšnyš, Jieva, Joana, Jonas Vapsva į Maspeth, L. I.

Chomskis, Elena, Romanas į Lansing, Mich.

Dackus, Augustas į Chicago, Illinois.

Daukša, Rožė į New York.

Garliauskas, Antanas į Chicago, Ill.

Kancevičius, Antanas, Anelė, Vincas, Regina į Chicago.

Kapočius, Fleliksas į Providence, R. I.

Kazėnas, Gediminas į Chicago, Ill.

Krinickas, Aleksandras, Viktorija, Aleksandras į Cleveland, Ohio.

Krumpliš, Leopoldas, Felicija, Valentinas į Chicago, Ill.

Lukas, Alfonsas į Detroit.

Markauskas, Vladas į Chicago, Ill.

Raudonis, Stasys į Worcester, Mass.

Rumencevas, Jaroslavas į Chicago, Ill.

Sermukšnis, Juozas, Ida Milda į Baltimore, Md.

Saveikis, Stanislawas, Angelė B., Pranciškus, Ona į Newark, N. J.

Stankevičius, Juozas, Anelė į Lenni Mill, Pa.

Suopys, Vytautas į Chicago.

Slinskas, Jonas į So. Boston.

Svelnys, Justinas, Irena, Zita, Romualdas į Omaha, Nebr.

Smulkštytė, Ona į Gary, Ind.

Trinkaitė, Apolonia į Dalton, Pa.

Urbanavičius, Bronius, Antanina, Algimantas į Chicago.

Vailionis, Balys į Brooklyn.

Valinskas, Albinas į Worcester, Mass.

Apie 1950 m. gruodžio 27 d. laivu "General Langfitt" į New Orleansą atvyko:

Balceraitis, Julius, Emma į Fondu Lac, Wisc.

Dauginas, Vytautas į Chicago, Ill.

Dibonas, Emilie, Petras, Mindaugas į Cicero, Ill.

Hube, Konstancija į Dyersburg, Tenn.

Kavolius, Mečislovas, Valė, Rita į Chicago, Ill.

Kazlauskas, Stasys į Chicago, Illinois.

Keburis, Povilas į Chicago.

Kregždys, Vytautas, Anelė, Danutė, Juozas į Chicago.

Kuzminskienė, Ona į Omaha, Nebr.

tąsa 8 pusť

Užsakykite Toniko Pas Mus
Pristatom geriausią toniką
Piknikams, Vestuvėms,
Krikštynoms ir Visokiems
Parengimams.

Kainos prieinamos.

Myopia Club Beverage Co.
Grafton Ave., Islington, Mass.
Tel. Dedham 1304-W

PRANAS GERULSKIS, Namų Tel. Dedham 1304-R

Pristatome Alų ir Toniką
Mes turime 11-kos rūšių alaus ir įvairių tonikų. Mes alų ir toniką pristatome, vestuvėms, į namus, krikštynoms, parėms ir piknikams. Patarnavimas skubus ir mandagus. Šaukite:

BORIS BEVERAGE CO.
J. ARLAUSKAS, Savininkas
220 E St., Tel. SO 8-3141, So. Boston, Mass.

Draugijų Valdybų Adresai

LIETUVOS DUKTERŲ DR-JOS PO GLOBA MOTINOS SVG.
Pirmininkė — Eva Markienė, 625 E. 8th St., So. Boston, Mass. Tel. SO 8-1298.
Vice-Pirmininkė — B. Galilūnienė, 8 Winfield St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Steila Overkientė, 555 E. 6th St., So. Boston, Mass.
Finansų Rašt. — B. Čiulienė, 409 Broadway, So. Boston, Mass. Tel. SO 8-0948.

Izdininkė — Ona Šiaurė, 51 Tampa St., Mattapan, Mass.
Tvarkdarė — M. Matejuskienė, 866 E. 5th St., So. Boston, Mass.
Kasos Gl. — Elzbieta Aukštikalnytė, 110 H St., So. Boston, Mass.
Draugija savo susirinkimus laiko kas antrą antradienį mėnesio, 7:30 v. vakare, Parapijos salėje, 492 E. Seventh St., So. Boston, Mass.
Visais draugijos reikalais kreiptis pas protokolų raštininką.

SV. JONO EV. BL. PASALPINES DRAUGIJOS VALDYBA
Pirmininkas — Viktoras Medonis, 21 Sanger St., So. Boston, Mass.
Vice-Pirm. — Vincas Stakutis, 684 Sixth St., So. Boston, Mass.
Protokolų Rašt. — Kazys Rusteika, 206 L St., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — Aleksandras Ivaška, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Izdininkas — Stasys K. Griganičius, 699 E. Seventh St., So. Boston, Mass.
Maršalka — Jonas Zalkis, 22 Beethoven St., Roxbury, Mass.

Draugija laiko susirinkimus kas trečią sekmadienį kiekvieno mėnesio, 2 val. po pietų. Parapijos salėje, 492 E. 7th St., So. Boston, Mass.
Visais draugijos reikalais kreiptis pas protokolų raštininką.

BALF Direktorių

Tarybos nariams:
1950 metų gruodžio mėn. apyskaita.

PAJAMOS
Balansas 1950 m. gruodžio 1 d. — \$17,884.53; gerybėmis 12,800.00. Viso — \$30,684.53.

Aukų gauta \$894.33; narių mokesčių 136.67; našlaičių fondui 25.00; namo nuoma — 85.00; gražinti išmokėjimai — 135.90; sustabdytas čekis — 50.00; gerybių gauta 7,743.00; baldų gauta 300.00. Viso — \$13,369.90. Viso labo — \$44,054.43.

ISMOKEJIMAI
(A) Tiesioginiai šalpai — \$5,007.00.

(B) Imigracijai ir įkurdinimui — \$462.60.

(C) Sandėlio išlaidos — \$1,148.70.

(A) Administracijos išlaidos — \$1,220.11.

Viso išmokėjimų 1950 m. gruodžio mėn. \$7,838.41. At-rankos ir įpakavimo medžiaga 683.00. Viso \$8,521.41.

Balansas 1950 m. gruodžio 31 d. — \$18,533.02; balansas gerybėmis 17,000.00. Viso — \$35,533.02.

1950 m. gruodžio 31 d. A. S. Trečiokas, BALF Izdininkas.

TREJANKA
Mūsų Trejanka yra pasaulinė Trejanka. Mūsų Trejan-kos šaknis, žievės, sėklos, lapai ir kiti dalykai surinkti nuo saulės tekėjimo ligi saulės nusileidimo. Japonijoje pirmą kartą saulė teka ir mūsų Trejanka prasideda iš Japonijos, Kinijos, Indo-Ki-nijos, iš Persijos, iš Egipto Prancūzijos, Ispanijos, Vakarų Indijos, Pietų Amerikos, Cent-ralinės Amerikos, Meksikos, šiaurės Amerikos, Kanados — ir čia saulė leidžiasi. Įmerk Tre-janką į ruginę ir gerk po čer-kutę viso pasaulio gerą mišinį. 75 už pokelį. Prisiūnčiam ir įsų namus.

ALEXANDER'S CO.
414 W. Broadway
South Boston 27, Mass.

8 pusť

ĮVAIRIOS SKELBIMAI

A. J. NAMAKSY
Real Estate & Insurance
409 W. Broadway
SO. BOSTON, MASS.
Office Tel. SO 8-0948
Res. 37 Oriole Street,
WEST ROXBURY, MASS.
Tel. PA — 7-1233-W

Tel. AV 2-4026
J. Repshis, M.D.
Lietuvius Gydytojas
495 Columbia Road
arti Uphams Corner
Dorchester, Mass.
Ofiso Valandos: 2-4 ir 6-8

Automatic Laundry
Nami skalbti neapsimoka. Atnešite baltinius mums ir kai bematant išskalbsime gerai ir pigiai.
South Boston, Mass.
396 W. Broadway,
Lietuvius Charles J. Kay, sav.

GRABORIAI
S. Barasevičius ir Sūnus
Funeral Home
254 W. Broadway
South Boston, Mass.
JOSEPH BARASEVIČIUS
Laidotuvių Direktorius
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Sermenims Dykal
Tel. South Boston 8-2590
Avenue 2-2484

CASPER
Funeral Home
187 Dorchester Street
South Boston, Mass.
Joseph W. Casper
(KASPERAS)
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Sermenims Dykal
Tel. SO 8-1437
South Boston 8-3960

VYTAUTAS YAKAVONIS
Funeral Home
741 No. Main Street
Brookton, Mass.
V. YAKAVONIS
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Sermenims Dykal
Tel. Brookton 8-1580

WAITKUS
Funeral Home
197 Webster Ave.,
Cambridge, Mass.
PRANAS WAITKUS
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
(Notary Public)
Patarnavimas dieną ir naktį.
Nauja moderniška koplyčia Sermenims dykal. Aptarnauja Cambridge ir Bostono kolonijas žemiausiomis kainomis.
Kainos tos pačios ir į kitus miestus.
Reikale šaukite: Tel. TR 6-6434.

WAITT
FUNERAL HOME
30 Emerson Ave.
Brookton, Mass.
Edward J. Waitt
(Waitekūnas)
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
Patarnavimas dieną ir naktį.
Koplyčia Sermenims Dykal
Tel. SO 8-0815
South Boston 8-2609

ZALETSKAS
Funeral Home
564 East Broadway
South Boston, Mass.
D. A. Zaletskas, F. E. Zaletskas
Graboriai ir Balsamuotojai
Patarnavimas dieną ir naktį.
Koplyčia Sermenims dykal.
NOTARY PUBLIC
Tel. SO 8-0815
South Boston 8-2609

Amerikos lietuvių - darbo žmonių daugiausia yra skaitomas jau 36-sius metus leidžiamas

DARBININKAS

išeinąs du kartus į savaitę ir tuo atžvilgiu vienintelis toks lietuvių laikraštis Amerikoje

DARBININKAS duoda naujausias ir svarbiausias žinias iš Amerikos gyvenimo, lietuvių kolonijų, pavergtosios Lietuvos, tremties ir viso pasaulio įvykių.

DARBININKAS patiekia įdomių straipsnių politiniais, kultūriniais ir religiniais klausimais, nes turi gausiai bendradarbių Amerikos ir Europoje.

DARBININKAS plačiai informuoja apie darbininkų gyvenimą ir jų rūpesčius.

DARBININKAS yra gausiai iliustruojamas pasaulio įvykių ir Amerikos lietuvių gyvenimo vaizdais.

Visi telkimės apie "Darbininką", vienintelį katalikišką laikraštį, skiriamą darbo žmonėms.

Nelikime ir kitais metais be "Darbininko", kuris po Naujų Metų bus dar labiau patobulintas. Paraginkime ir kitus užsiprenumeruoti.

Prenumerata metams tikiai \$5. Užsienyje — \$5.50.
Adresas: 366 Broadway, So. Boston 27, Mass.

Darbininkas

AMERIKOS LIETUVŲ DARBININKŲ

BOSTONO ŽINIOS

Rožančius per radio du kart savaitėje

J. E. Arkivysk. Richard J. Cushing, praneša, kad jis per radiją iš WORL radiofono, Boston, Mass., kalbės rožančių du kart per dieną, būtent, 8:45 val. rytą ir 6:45 val. vak.

N. Anglijos Apskričio LDS Suvažiavimas,

įvykęs praėjusį sekmadienį Cambridge, Mass., Nekalto Prasidėjimo lietuvių parapijoje, praėjo labai gražioje nuotakoje. Paskaitas skaitė LDS pirmininkas kun. Pr. Juras ir Tėvų Pranciškonų Provincio las T. Just. Vaškys. Priimta eilė svarbių nutarimų. Taip pat gražiai praėjo ir metinė Bostono ateitininkų jaunimo kuopos šventė.

Aprašymus įdėsime sekančiame numeryje.

Per 20,000 svetimšalių pačmė registracijai blankas

Bostono pašto distriktas sausio 2 d. pranešė, kad tą dieną daugiau kaip 20,000 svetimšalių pačmė registracijos blankas, kuri privaloma pagal 1950 m. Saugumo Aktą. Tik viename didžiajame Bostono pašto ofise buvo išduota 1500 tokių blankų. Pašto viršininkas Francis A. Crowley tam tikslui atidarė specialų langelį.

Tarybos susirinkimas

Amerikos Lietuvių Tarybos Bostono skyriaus susirinkimas įvykis trečiadienį, sausio 10 8 val. vakare Lietuvių Piliiečių draugijos patalpose.

Bussvarstoma Vasario 16 iškilmingo minėjimo ruošimas ir kiti svarbūs reikalai. Visi atstovai dalyvaus. Rašt.

Dorchesterio Piliiečių Klubo

metinis susirinkimas įvykis š. m. sausio - Jan. 12 (penktadienį) klubo salėje. Yra labai svarbių reikalų aptarti. Visus narius prašome gausiai atsilankyti. Valdyba.

Penkių dienų darbas

Bostono policininkai nuo sausio 1 d. pradėjo dirbti tik 5 dienas savaitėje, kaip praėjusio lapkričio mėn. piliiečiai nubalsavo. Penkių dienų savaitės planas jau paskelbtas. Jis yra lygiai toks pat kaip Lynne, Revere, Brookline ir kituose miesteliuose, kur policininkai jau seniai dirba po 5 dienas savaitėje.

Kiekvienas lietuvis,

kuris sielojasi tautinės gyvybės išlaikymu, lietuviškąją kultūrinę kūrybą, Lietuvos laisvės atgavimą, skaityti, remia ir platina pasaulio lietuvių mokslo, literatūros bei meno ir visuomeninio gyvenimo mėnesinį žurnalą

AIDUS

AIDUS redaguoja redakcinis kolektyvas sudarytas iš žymių lietuvių mokslininkų, rašytojų ir kitų kultūrininkų su rašytoju Antanu Vaičiulaičiu priešakyje.

AIDŲ prenumerata metams \$5.00

Užsisakyti galima:

pas vietos AIDŲ platintojus ar AIDŲ administracijoje:

AIDAI, Kennebunk Port, Maine

Susipažinimui AIDŲ numeris siunčiamas veltui.

Tenelieka nė vieno lietuvių, kuris neskaitytų

KULTŪROS ŽURNALO AIDŲ

KALĖDINĖ "VYTIS"

Paskutinis palydėtų metų "Vyties" numeris, pasigražinęs jaunatvišku rausvu viršeliu, gražiai atrodo ir visu savo turiniu. Jis, mat, atsisveikina ne tik su pirmąja XX amžiaus puse, kuriai paliko net 36 savo metus, bet ir su ilgamečiu redaktorium — rašytoju Antanu Vaičiulaičiu. Centro Valdyba skelbia, kad šis žymus mūsų rašytojas, ne vieną laikraštį turėjęs savo rankose, "dėl eilės kitų darbų" toliau "Vyties" neberedaguos. Už tat suredagavo paskutinį numerį kaip dovana tiems, su kuriais kartu dirbo ilgus metus ir dabar atsisveikina.

LDS 1-mos kuopos susirinkimas

Ateinantį sekmadienį, sausio 14 d., tuojau po mišparų, pobažnytinėje salėje. Prašome visų narių skaitlingai dalyvauti. Valdyba.

J. Baužinskas

Moksleivių Ateitininkų Sąjungos pirmininkas, atvykęs iš Brooklyno į Bostoną dalyvauti metinėje Bostono ateitininkų jaunimo kuopos šventėje, lankėsi "Darbininke".

Dail. V. Vizgirda

atvykęs iš apsigyveno Dorchesteryje. Darbą gavo savo specialybėje — vitražų (spalvotų langų) gamyboje. Jis yra architektas inž. T. Vizgirdos brolis.

Dail. Viktoras Vizgirda prieš karą buvo Vilniaus Mėno Akademijos direktorius. Mokslo yra išėjęs Lietuvoje ir Prancūzijoje. Su savo kūrinių yra dalyvavęs meno parodose Lietuvoje, Latvijoje, Belgijoje, Olandijoje, Vokietijoje ir k. Visa eilė muziejų yra įsigiję jo paveikslų.

Bostone gerokai prsnigo

Bostone iškrito apie 6 colių šlapio sniego, kuris labai trukdė judėjimą. Bostono viešųjų darbų departamentas panaudojo 143 vyrus ir 242 mašinas, sniegui nuo gatvių valyti.

South Bostone pirmadienio rytą sniegas buvo suverstas prie šaligatvių ir daugelyje vietų trukdė pereiti skersai gatvę. Niekas nesirūpino praskasti išėjimo. Vikresnieji lipo per viršų, o silpnesnieji turėjo ieškoti pramonto taka. Suminti tokiai per sniego pylimą į gatvę dažnai būna priežastimi nelaimingų atsitikimų.

Dievas nenori būti mylimas. Jis nori, kad Jis būtų vienintelis mylimas.

Fr. Mauriac.

kino; žinoma, tik tai kaip redaktorius. Dovana visais atžvilgiais miela ir patraukianti. Parodyta visa eilė retų beždardarbių su stipriais straipsniais.

Pradžioje rašo kun. Jonas Jutkevičius, Vyčių Dvasios vadovas, ką "Vyčiams reiškia Kalėdos (Christmas — A K. of L. Meaning), o kun. St. Ralia prisimena savo kelionę į Romą ir Sv. Metus (Mes kelio vime į Romą). Čia pat poetui M. Vaitkaus eilėraštis "Rozė ir mergaitė". Toliau rašo mūsų jaunas filosofas Juozas Grinius "Ateistiniai keliai", mūsų stambus istorikas Dr. A. Stanyš "Pax Lituanica Rytų Europoje XIII - XV", Vyt. Adomaitis "Ar pradžius per chemiją", L. Valiukas "Daugiau dėmesio lietuviškumo programai", J. Pabedinskas "Jaučių kautynės Ispanijoje". Be to, randamė J. Biliūno "Piestupį" ir lietuvių pasaką "Kregždė, mūsų užtarėją".

Antrąją dalį sudaro oficialinis skyrius — Vyčių veikimo apžvalga. Malonu dar pažymėti, kad šį "Vyties" numerį gražiai parėmė lietuviai biznesieriai ir profesionalai savo skelbimais ir kalėdiniais sveikinimais.

Nuo šių metų "Vyti" toliau redaguoti perima Dr. Juozas Leimonas, buvęs "Pavasario" Sąjungos vadovas. "Pavasaris" ir "Vytis" turėjo labai glaudžius ryšius, kai Lietuva buvo nepriklausoma. Dr. J. Leimonui "Vyčių" veikimas jau iš to meto pažįstamas. Kadangi jis gerai valdo plunksną ir turi nemažą patyrimo jaunimui laikraščius redaguoti, tai nėra kaip nei linkėti jam pasisekimo. Jis yra Dr. J. Leimonui užtikrintas.

ATVYKO ŠIE LIETUVIAI

pradžią 7 pusl.

Matuza, Martynas, Adelė, Alma, Ervinas, Erika į Omaha, Nebr.

Nagis, Martynas į Chicago. Norbutas, Stefaniya, Nijolė, Jūratė į Cicero, Ill. Taluntis, Povilas į Kennan, Wisconsin.

Tauras, Ruta į Los Angeles, Calif. Strazdas, Juozas į Los Angeles, Calif.

Apie 1950 m. gruodžio 28 d. laivu "General Taylor" į New Yorką atvyko šie lietuviai treminiai:

Afanasievas, Petras, Ona, Virginija į E. St. Louis, Ill. Augaitis, Juozas, Magdale-na į Detroit, Mich. Bendorius, Viktoras, Kons-tancija į Omaha, Nebr.

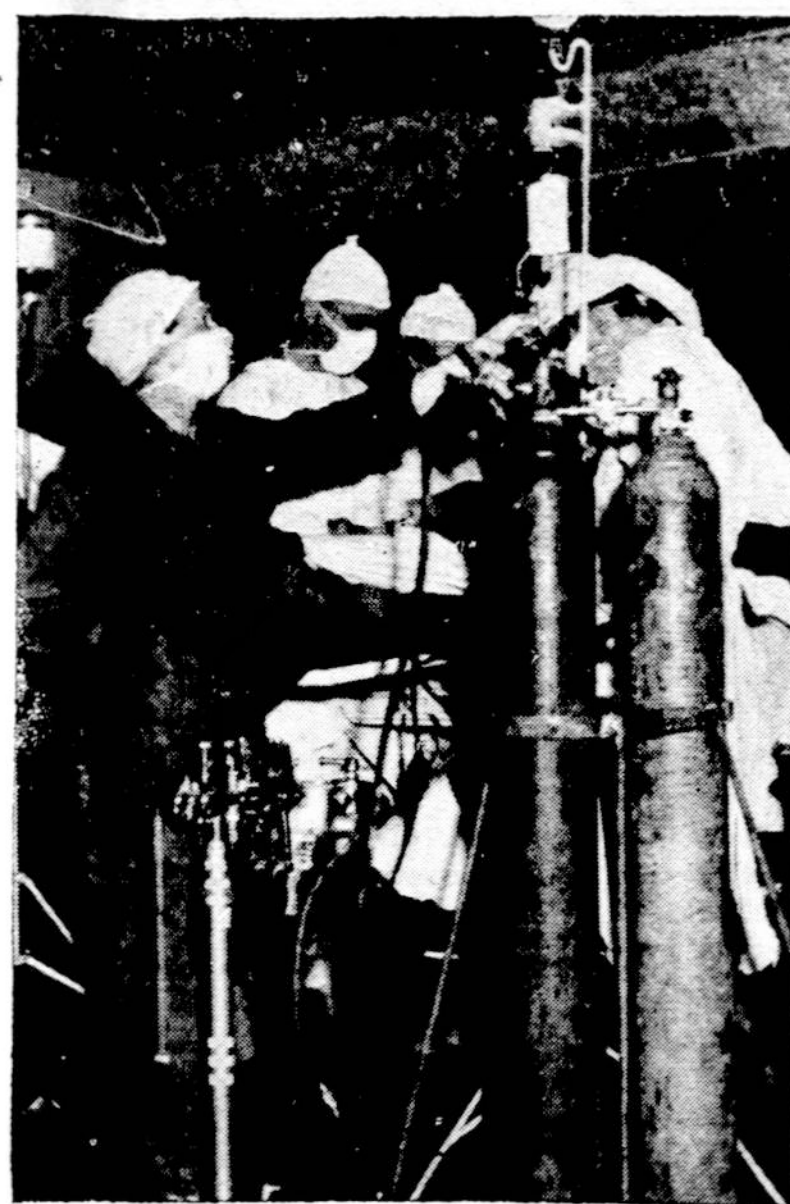
Birštonas, Teresė, Elena į Detroit, Mich. Brizgys, Petras, Emilija, Antanas į Brooklyn, N. Y.

Cijūnėlis, Kazys, Margarita, Valeris į Chicago, Ill. Gričius, Valerijonas, Adelė į Vandergrift, Pa.

Jonikas, Kazys į Waukegan, Illinois.

Juškenas, Stanislovas, Leokadija, Kastytis į Chicago, Ill. Kapačinskas, Augustinas, Jurgis, Teofilė į Watertown, Conn.

Karuza, Vytautas, Janina, Aldona, Laimutė į Cleveland, Ohio.

Sužeistiems kariam didelę pagalbą gali suteikti kraujo davėjai (Blood Donation). Kreiptis tuo reikalu į Boston Blood Center — 314 Darthmouth St. ir 165 Congress St.

NEPALAUŽIAMA "ATEITIS"

Moksleivių Ateitininkų Sąjungos žurnalas "Ateitis" Amerikoje buvo pradėta leisti praėjusių metų kovo mėn. Išleista viso 9 numeriai. Prieš tai buvo leidžiama Vokietijoje. Tuo būdu už Lietuvos sieną išėjo jau 21 numeris vieno iš seniausių lietuvių moksleivių žurnalų. Nei vienas kitas mūsų moksleivių laikraštis nėra taip ilgai išsilaikęs, nei išvareš tokios plačios ir gilios kultūrinės vagos. Nei tremties vargai neįstengė palaužti jaunuošius "Ateities" entuziazmo. Visiškai pagal ateitininkų himną: "Sieloj tvirtybė ir galia vilties".

Remdamosi daugiausia ta sielos tvirtybe, "Ateities" redakcija villasi kitiems metams žurnalą dar labiau sustiprinti, kad jis galėtų dar geriau vykdyti savo misiją: "išsaugoti nuo svetimų įtakų laisvai Lietuvai laisvus ir kūrybingus Lietuvos vaikus". Tam yra skirtas ir paskutinis praėjusių metų "Ateities" numeris.

Šiame numeryje rašo kun. Vyt. Piktūna "Betliejus ir žmogaus širdis", J. B. "Sielų genocidas" (kaip bolševizmas žaloja dvasią), prof. S. Kolupaila "Aukštųjų šventoji", St. Barzdukas "Dabarties gyvieji ateitininkų reikalai ir uždaviniai", V. Jonikas "Knygelės pačios byla lietuvininkų" (apie nesidomėjimą lietuviška knyga) ir k. Yra eilėraščių G. Grigaitytės, A. Rūtos, S. Prapuolenytės, P. Stelingio. Platūs skyriai: Mūsų jauniesiems, Mūsų gimtoji kalba (veda L. Dambriūnas), Kreivos šypsenos, Įvykiai, darbai ir žmonės (paminėtas M. K. Čiurlionis), Mes plačiajame pasaulyje.

"Ateiti" redaguoja K. Ambrozaitis, A. Pocius ir A. Baronas. Redakcijos ir administracijos adresas: 417 Grand St., Brooklyn 11, N. Y. Metams kaina \$3. Garbės prenumerata \$10.

■ Gubern. Dever pranešė, kad jo adjutantas pulk. Ira Hamilburg paskirtas brigados generolu. Jis yra atsarginių oro pajėgų viršininkas ir Plymouth Rubber bendrovės (Canton, Mass.) iždininkas ir tarybos pirmininku.

■ Mayoras John B. Hynes savo metinėje kalboje Bostono miesto tarybai, pareiškė, kad jis pramatąs būtiną reikalą pakelti mokesnius gyventojams ir algas miesto darbininkams.

■ Praeitais metais Bostono miesto automobilių savininkai sumokėjo \$346,103 už statymą ir perilgą laikymą automobilių draudžiamose vietose.

■ Mrs. Kathleen T. Ryan Dacey, gyv. Jamaica Plain, praėjusio lapkričio mėn. išrinkta Bostono mokyklų kamietan, sausio 2 d. komiteto buvo išrinkta pirmininke. Mrs. Dacey yra katalikė advokatė.

■ Policininkas surašinėdamas gyventojus rado Michael Griffin, 67, gyv. 221 W. Second St., So. Bostone, prieš savaitę mirusį rūsiję.

Nė arklys arklio dykai nekaso. Lietuvių patarlė.

BALF Imigracijos Komitetas

JIS DAVĖ PASAULIUI SKAUTYBĘ

Sausio 8 d. sukako 10 metų, kai mirė Skautybės Kūrėjas Robertas Stephensonas Smythas Baden - Powellis. Jis gimė 1857 m. vasario 22 d. vakariniame Londone, netoli Hyde Parko. Po tėvo mirties visos šeimos rūpesčiai ir ateitis užgulė ant motinos, kuri auklėjimo uždavinius atliko su dideliu pasižymėjimu, iniciatyva ir drąsa. Iš motinos jaunasis Robertas išmoko mylėti bei stebėti gamtą ir vadovautis jos dėsninumu bei grožiu.

Baigęs Tumbridge Wello pradinę ir Charterhouse aukštesniąją mokyklą, Baden - Powellis 1876 m. pateko į 13-ji husarų pulką jaunesniu juo leitenantu. Jo karinė tarnyba buvo labai permaininga — karo žygius sekė nuotykingos ekspedicijos neįstirtomis Indijos ir Afrikos sritimis. Jis pasižymėjo kaip puikus jojikas, taiklus šaulys ir sumanus pėdsekys bei medžiotojas.

Įvairiuose žurnaluose buvo dedami įdomūs jo straipsniai apie egzotinius kraštus; parašė daugelį kariškių ir kelionių įspūdžių knygų. Kariavo su zulaus Afrikoje, buvo Malto salos gubernatoriaus sekretorius, vadovavo ekspedicijai į Ashanti kraštą ir kovojo dabartinėje Rodezijoje (Afrika). Čia jis pritaikė karius apmokytą naujus metodus, kuriuos vėliau (1889) aprašė "Aids to Scouting" knygoje ("Žvalgybos vadovas"). Tais pat metais jis patenka į anglų būrų karo sukūrį (pietinėje Afrikoje), kur be karių svarbias pareigas atliko savanorių berniukų tarnyba. Jie gavo "Mefekingo kadetų" vardą ir liko istoriniu pasižymėjimu bei pareigingumo pavyzdžiu.

Dirbdamas su kariais Baden - Powellis įsitikino, kad patikėjimas jaunuošiams atsakingų uždavinių visados davė geras pasekmes ir užtikrindavo laimėjimą. Baigdamas karinę tarnybą ir išėjęs į atsargą generolu leitenantu B. P. jau turėjo skautybės idėją. Sugrįžęs Anglijon, jis nustebo, kad jo knyga "Aids to Scouting" mokyklose plačiau naudojama, kaip metodas pastabumui ir atminčiai lavinti. B. P. savo ilgą patyrimą ir surinktą medžiagą sistemizavo ir nutarė padaryti bandomą. 1907 m. vasarą Brownsea saloje (Poole Harbour) surengė bandomąją stovyklą, parinkęs jai 20 berniukų iš valdiškų mokyklų ir iš Londono neturtingųjų kvartalo. Juos suskirstė skaitimis ir lavino savo metodais. Čia jis įsitikino, kad rado tikrą kelią. Tai ir buvo skautybės pradžia.

1908 m. jis paskelbė skautybės idėją knygoje "Skautybė Berniukams" (Scouting for Boys). Ši knyga paskleidė skautybės idėją po visą pasaulį. Lietuvoje ji buvo skt. V. Kamentausko sulietuvinata ir pavadinta "Skautybė Berniukams" (1934).

Spontaniškas skautybės augimas buvo nepaprastas. 1908 metų gale Anglijoje jau buvo 60,000 skautų.

Paties Baden - Pawellio asmenybė daug reikė šio darbo pasisekimui. Jis buvo suaugęs su tuo, ką skelbė ir ko mokė. Sulaukęs tūkstančių gerbėjų, liko visados draugiškas pašnekėsiuose ir darbe. Įsigijo visame pasaulyje draugų, pasiryžusių eiti kilniųjų žmonijos idealų ir glaudžios bičiulystės keliu.

Daug džiaugsmo Baden-Powellis suteikė Lietuvos skautiškajam jaunimui atsilankydamas su šeima ir skaitlingu būriu vienminčių 1933 m. Palangos saskrydyje. Keli tūkstančiai mūsų skautų bei skautėlių rodė, kad skautybė rado puikią dirvą lietuviškame jaunime. Palangos pušyne, Birutės kalno papėdėje, tada susitiko dviejų gana tolimų tautų skautai, tačiau juos jungė viena kilni idėja.

Paskutiniuosius savo gyvenimo metus Baden - Powellis praleido jaunystėje pamėgtoje Afrikoje. Tenai jis ir parašė skautams savo paskutiniuosius žodžius, kurių kelias mintis čia primename: "Aš tikiu, kad Dievas mus sutvėrė šiame linksmame pasaulyje, kad būtumėm laimingi ir džiaugsmingi. Laimė nepareina nuo turtų, dar mažiau nuo pasisekimo karjeroje, nei nuo išsilavinimo. Pirmas žingsnis į laimę yra tapti sveiku ir stipriu, kad galėtumėi būti naudingas, kai esi berniukas, o tada galėsi džiaugtis gyvenimu, kai tapsi vyras. Gamtos stebėjimas parodys jums, kad Dievas sutvėrė pasaulį — pilną gražių ir stebuklingų dalykų jūsų džiaugsmui. Būk patenkintas tuo, ką gavai ir daryk visa, kas geriausia. Žiūrėk į daiktus ne iš blogosios, bet iš gerosios pusės.

Tačiau tikrai laimingas būsi, suteikdamas laimę kitiems žmonėms. Palik pasaulį geresnį, negu jį radai. Kai ateis laikas mirti, galėsi mirti laimingas, jausdamas, kad ne-eikvojai veltui laiko, bet su-naudojai jį geram. Budėk tokiu būdu, kad galėtum gyventi ir mirti laimingas — visuomet turėk savo skautiškąjį įžodį prieš akis, net ir tada, kad jau nebūsi berniukas. — Tepadeda Dievas jums tai įvykdyti".

Baden - Powellis mirė sausio 8 d. Kenijoje (Afrika), gyvenime nužygiavęs ilgą didelio patyrimo ir pasiaukojimo kelią. Jo įkvėpta skautybė tampria idėjine grandine apjuosė visą žemę. G. J.

Su tuo, ką skelbė ir ko mokė. Sulaukęs tūkstančių gerbėjų, liko visados draugiškas pašnekėsiuose ir darbe. Įsigijo visame pasaulyje draugų, pasiryžusių eiti kilniųjų žmonijos idealų ir glaudžios bičiulystės keliu.

Daug džiaugsmo Baden-Powellis suteikė Lietuvos skautiškajam jaunimui atsilankydamas su šeima ir skaitlingu būriu vienminčių 1933 m. Palangos saskrydyje. Keli tūkstančiai mūsų skautų bei skautėlių rodė, kad skautybė rado puikią dirvą lietuviškame jaunime. Palangos pušyne, Birutės kalno papėdėje, tada susitiko dviejų gana tolimų tautų skautai, tačiau juos jungė viena kilni idėja.

Paskutiniuosius savo gyvenimo metus Baden - Powellis praleido jaunystėje pamėgtoje Afrikoje. Tenai jis ir parašė skautams savo paskutiniuosius žodžius, kurių kelias mintis čia primename: "Aš tikiu, kad Dievas mus sutvėrė šiame linksmame pasaulyje, kad būtumėm laimingi ir džiaugsmingi. Laimė nepareina nuo turtų, dar mažiau nuo pasisekimo karjeroje, nei nuo išsilavinimo. Pirmas žingsnis į laimę yra tapti sveiku ir stipriu, kad galėtumėi būti naudingas, kai esi berniukas, o tada galėsi džiaugtis gyvenimu, kai tapsi vyras. Gamtos stebėjimas parodys jums, kad Dievas sutvėrė pasaulį — pilną gražių ir stebuklingų dalykų jūsų džiaugsmui. Būk patenkintas tuo, ką gavai ir daryk visa, kas geriausia. Žiūrėk į daiktus ne iš blogosios, bet iš gerosios pusės.

Tačiau tikrai laimingas būsi, suteikdamas laimę kitiems žmonėms. Palik pasaulį geresnį, negu jį radai. Kai ateis laikas mirti, galėsi mirti laimingas, jausdamas, kad ne-eikvojai veltui laiko, bet su-naudojai jį geram. Budėk tokiu būdu, kad galėtum gyventi ir mirti laimingas — visuomet turėk savo skautiškąjį įžodį prieš akis, net ir tada, kad jau nebūsi berniukas. — Tepadeda Dievas jums tai įvykdyti".

Baden - Powellis mirė sausio 8 d. Kenijoje (Afrika), gyvenime nužygiavęs ilgą didelio patyrimo ir pasiaukojimo kelią. Jo įkvėpta skautybė tampria idėjine grandine apjuosė visą žemę. G. J.

Tačiau tikrai laimingas būsi, suteikdamas laimę kitiems žmonėms. Palik pasaulį geresnį, negu jį radai. Kai ateis laikas mirti, galėsi mirti laimingas, jausdamas, kad ne-eikvojai veltui laiko, bet su-naudojai jį geram. Budėk tokiu būdu, kad galėtum gyventi ir mirti laimingas — visuomet turėk savo skautiškąjį įžodį prieš akis, net ir tada, kad jau nebūsi berniukas. — Tepadeda Dievas jums tai įvykdyti".

Baden - Powellis mirė sausio 8 d. Kenijoje (Afrika), gyvenime nužygiavęs ilgą didelio patyrimo ir pasiaukojimo kelią. Jo įkvėpta skautybė tampria idėjine grandine apjuosė visą žemę. G. J.

So. Carolina valstybėje nusavinta 250,000 akų žemės atominės energijos įmonei įrengti. Tam paskirta \$260,000,000.